

Délibáb

33. SZÁM

20
FILLÉR

Magda Schneider

számos új német film
főszereplője

RÁDIÓMŰSOR
AUGUSZTUS 17-TŐL 23-IG

NYÁRI ESTE
(Fekete Z. jelv.)

XVI. évfolyam

ÉS

Az
filmsztáro
A sztárok
kivívott r
30.000 per
józan érte
tével meg
mincezer p
is. Mi les
elhomályo
iratait írja
járult a m
kál, nem
viheti el
gyártók és
a mozilát
jó magyar
a magyar
zik a túlz
A nagy v
gyar film
ban mind
viadal vé
okosabb é
meg kell
gyar film
de ma má
zöje nemz
heti a haz

Déliab

Színházi hetilap

Felelős szerkesztő:

BIBÓ LAJOS

*

Szerkesztő:

DÁLOKY JÁNOS

Megjelenik minden szombaton

A SZTÁRGÁZSIK ÉS A MAGYAR FILM ÜGYE

Az izgalmas, többmenetes nyilatkozat — ökölvívómérkőzés, mely egyrészt a pesti filmsztárok, másrészt a pesti filmgyártók között zajlik, egyelőre nem akar véget érni. A sztárok részben mérgesen, részben kedélyesen szellemes szavakkal védik meg nehezen kivívott rangjukat és felemlítenek néhány olyan feltétlenül méltánylandó érvet is a 25—30.000 pengős filmhonoráriumok mellett, amelyen okvetlenül gondolkozóba kell esnie a józan értelmű embernek. — A sztár csak addig sztár, — mondják, — míg a közönség szeretetével megtartja ebben az előkelő rangban, utána pedig vajmi kevés reménye van a harmincezer pengők kérésére, mert az idő múlik s vele együtt változik a népszerűség divatja is. Mi lesz a sztárból, ha új csillagok tűnnek fel az égboltozaton, melyeknek ragyogása elhomályosítja fényüket. Legjobb esetben szerény magánzó, aki családi villájában emlékiratait írja s ha pénze el is fogyott, megmarad az a vigasztalása, hogy tehetségével hozzájárult a magyar film hírnevének emeléséhez. A filmgyártó, aki a számok hegyein mászkál, nem tudja elfogadni ezt az álláspontot, arra hivatkozik, hogy egy-egy sztár nem viheti el egyedül a film költségvetésének tíz-tizenöt százalékát. Hol van az igazság a gyártók és a sztárok vitájában? Kétségtelenül egy semleges harmadik alanynál s ez az alany a mozilátogató közönség, amely ma már, hálaistennek, előnyben részesíti a mozikban a jó magyar filmet. Nagy bűn és helyrehozhatatlan hiba lenne ezt a közönséget leszoktatni a magyar filmekről, már pedig ha elveszik kedvenc sztárjait vagy egyre-másra beleütközik a túlzott takarékoság szűrkeségébe, okvetlenül ez lesz az ügynek a következménye. A nagy vita még zajlik, folyik a küzdelem a ringben, de a jószemű mozilátogató, a magyar film minden őszinte barátjával együtt abban reménykedik, hogy ebben a párviadalban mindkét fél győzni fog. Nem vérzik el a sztár és nem vérzik el a gyártó sem, a nagy viadal végén kezét fognak egymással, kiegyeznek ötven-ötven százalékra. Ez lesz a legokosabb és legszebb diadal, amelyet arathatnak, mert minden vita, minden harc mögött meg kell látniuk az egyetlen ügyet, amelyért valóban harcolniuk kell. Ez az ügy, a magyar film ügye. Azé a magyar filmé, amely nemcsak a sztároknak, nemcsak a gyártóknak, de ma már a kisemberek százainak mindennapi kenyerét biztosítja s olyan fontos tényezője nemzeti kultúránknak, hogy az ellene elkövetett hiba és vétek könnyen megközelítheti a hazaárulás fogalmát is.

(—)

Küvésznő!

Ki tehetségesebb színész: a férfi vagy a nő?

Az egyik nagy német művészeti lap érdekes vizsgálatokat végzett a német színészek között. Több száz fiatal színészt és színésznőt állított lélektani vizsgálat elé és ennek alapján megállapította, hogy a férfi sokkal alkalmasabb színipályára, mint a nő, mint színész tehetségesebb is. A feltűnést kellő megállapítás ügyében megkérdeztünk néhány népszerű pesti színésznőt és színészt. Ime a véleményük a nagy kérdéstről:

BULLA ELMA:

— Én magam úgy vettem észre, hogy a nőkben jóval nagyobb adag komédiázási hajlam van, mint a férfiakban. Nem hinném, hogy a férfiak tehetségesebbek lennének, mint a nők, de azt meg kell állapítanom, hogy a nők legnagyobb része nem azért megy színésznőnek, mert tehetséget érez önmagában, hanem azért, mert azt hiszi, hogy a színésznő könnyen és munka nélkül keresi a pénzt. A nők közül igen sokat a csillogóbb élet reménye hajt színpadra. A férfiaknál ez nincs.

DAYKA MARGIT:

— Nem adok igazat ennek a statisztikának, mert szerintem a nő sokkal tehetségesebb színész, mint a férfi. A nő ösztönösen játszik a színpadon is, egy férfi soha nem tud ennyire ösztönös lenni. Ezenkívül a férfi, ha tudat alatt is, de mindig szégyenli kissé, hogy kijestve, parókával a fején a színpadon mókázzon. Egyszóval én a nőt sokkal alkalmasabbnak és tehetségesebbnek tartom a színi pályán, mint a férfit.

HIDVÉGHY VALÉRIA:

— Hogy a férfiak tehetségesebb színészek lennének, hát ezt nehezen hiszem. A legtöbb nő mindig megtalálja magában a színészi tehetséget és aki közülük a színpadra kerül, sokkal többet tud adni, mint a férfiak, akik a nőt soha nem tudják rugalmasságban megközelíteni ezen a pályán. Kétségtelen, hogy van sok tehetséges férfiszínész is, de a nők sokkal alkalmasabbak erre a pályára.

LUKÁCS MARGIT:

— Én éppen az ellenkezőjét vallom annak, amit ez a német statisztika megállapított. A nő tehetségesebb és ez valahogy természetes is, mert a nő egyénisége jobban tud alakulni, könnyebben simul hozzá a változó szerepekhez. A férfi csak akkor tud érvényesülni, ha száz százalékgig tehetséges, egyébként legfeljebb jó közepes színész lehet.

SZELECZKY ZITA:

— Azt nem merném állítani, hogy a férfiak tehetségesebb színészek, mint a nők, legfeljebb annyit mondhatok, hogy a nők komolyabban veszik a színészséget és szorgalmasabbak, tehát őket ezen a pályán előnyben lehet részesíteni. A nő természetében benne van, hogy szeret színészkedni, a férfiak pedig lelkük mélyén mintha szégyenlenék mesterségüket, ahol alakoskodniuk kell.

Szelezky
Zita

Bulla Elma

Dayka Margit

Hidvéghy Valéria

Lukács Margit

AJTAY ANDRÁS

— Én ter...
pályára, n...
ségesebb is...
intenzívebb...
van egy erő...
kedik, vég...
produkción...
emelni.

HEGEDÜS TIBOR

— Kevés...
a tehetség...
kozási kör...
több szer...
A hölgyek...
hogy a fér...
merném a...

PÁGER ANTON

— Szerin...
általánoss...
nő, mint a...
alakításai...
talata van...
igazabbn...
nő is jó sz...
kell lenni

SZILASSY I.

— Én na...
az a vé...
szüksége...
bizonyos...
birkózn...
férjiban...
A probl...
melyekr...

VÁRKONYI

— A nők...
padon. E...
mára. A...
Nincs h...
remek je...
nők nag...
A férj...
figura, a...

Művész úr!

AJTAY ANDOR:

— Én természetesnek tartom, hogy a férfi alkalmasabb a színészpályára, mint a nő és azt is vallom, hogy ezen a pályán lehetőségesebb is. A férfi koncentrációja színészi játék közben sokkal intenzívebb s így mélyebb a beleélése is. A nőkben kétségtelenül van egy erős színjátszási készség, hiszen egész életüket végigszínészkedik, végighazudják. De ez még nem jelenti azt, hogy ugyanezt a produkciót a színpadon a művészet magasságaiba tudják emelni.

Ajtay Andor

HEGEDÜS TIBOR:

— Kevés a férfi és a kevesebb színész közül valahogy könnyebb a tehetségesebbeket meglátani, kiválasztani. A férfiak foglalkozási köre végtelen, tehát néha úgy látszik, mintha sokkal több szerepkörre lennének alkalmasabbak, mint a nők. A hölgyeknek korlátozottabbak e téren a lehetőségeik. De azt hogy a férfiak tehetségesebbek lennének mint a nők — mégsem merném állítani.

Hegedüs Tibor

PÁGER ANTAL:

— Szerintem a statisztika közel jár az igazsághoz. Ha csak nagy általánosságban beszélek, akkor is meg kell állapítanom, hogy a nő, mint színész sokkal jelöltebb, nem tud annyira elmélyülni alakításaiban, mint egy férfi. A férfinak sokkal több élettapasztalata van és ez is hozzájárul, hogy a férfiszínész alakítása igazabbnak hat. A férfi jobban mélyére lát a dolgoknak. Lehet nő is jó színész, de annak igazán nagy, nagy színészi tehetségnek kell lenni.

Páger Antal

SZILASSY LÁSZLÓ:

— Én nagyon sok igen tehetséges nőt ismerek a színi pályán és az a véleményem, hogy a kiforrott művészi alakításhoz szükséges képességet bennük is megtehetjük. Vannak azonban bizonyos művészi feladatok, melyekkel csak férfi tud megbirkózni, a nő a színpadon legtöbbször ösztönösen játszik, a férfiban az ösztönösségen kívül az erős tudatosság is működik. A probléma mindenesetre egyike a legérdekesebbeknek, melyekről hallottam.

Szilassy László

VÁRKONYI ZOLTÁN:

— A nők állandóan játszanak. Az életben is. A férfiak csak a színpadon. Persze, hogy több erejük és ötletük marad a színpad számára. A neves színésznők általában „egyéniesség”-színésznők. Nincs bennük karakterizáló erő, átalakuló készség. Mennyi remek férfi karakterszínész van és milyen kevés nő! A színésznők nagy részének legfontosabb problémája, hogy szép legyen. A férfiszínész legnagyobb gondja, hogy olyan legyen, mint a figura, amelyet játszik.

Várkonyi Zoltán

Potemkin a Madách Színház színpadán

Az elmúlt színházi idény egyik legnagyobb sikere Felkai Ferenc „Nero” című darabja volt, amely irodalmi eszközökkel érdekes megvilágításba helyezte a történelem vérengző császárának alakját. Felkai úglátszik a meglepetések embere a színpadon, mert ugyancsak a Madách Színházban még az ősszel színrekerülő új darabjának főhőséül Potemkint választotta. Potemkin gróf, a „Potemkin-falvak” fogalmának megteremtője izgalmas témája volt a 18. század óta az irodalomnak. Felkai Ferenc most a következőket mondja darabjáról.

— Potemkin alakja már régen izgatta a képzeletemet. Ugy éreztem, hogy a róla szállingózó legendák nem mindenben fedik a valóságot. Elkezdtem kutatni ennek a litokzatos, különös embernek az élete után és a Tudományos Akadémia könyvtárában rengeteg új, érdekes adatot találtam róla. A darab története az ő alakja köré van építve. Régen ültem annyi kedvvel, lázzal munkának, mint ennél a darabnál. Behúzódtam egy tanyára, ahol petróleumlámpa fénye mellett sokszor hajnali négy óráig vele foglalkoztam mindaddig, míg a darab utolsó betűjét le nem írtam. Azt hiszem sikerül megmutatnom az igazi Potemkint a közönségnek, azt a parasztszármazású valakit, aki nagy reformokat szeretett volna végrehajtani Oroszországban, de térve elbukott az orosz lélek maradiságán, tunyaságán, korrupcióján.

A darabot második bemutatóként hozza ki az ősszel a Madách Színház. A szereposztásról még csak annyit tudok mondani, hogy Potemkin szerepét Néro alakítója, a nagyszerű Greguss Zoltán vállalta. A rendezésnek ez esetben valóban nehéz munkája Pünköshti Andor kezében van, aki a darabot egyszerűsített, stilizált díszletek közé helyezte. Pünköshti rendezése egyik legfőbb erőssége lesz a darabomnak.

Ezekután valószínű, hogy a közönség Felkai Ferenc darabját ugyanolyan érdeklődéssel fogadja, mint a Nérót, amely hamarosan eljut a kétszázadik előadáshoz.

Gy. I.

KÁROLYI GYULA németországi útjáról beszél

A fiatal magyar muzikusgeneráció tagjai között az élvonalban áll Károlyi Gyula neve, akinek külföldi sikerei minden évben egyre ismertebbe teszik a tehetséges fiatal zongoraművész nevét. Károlyi a napokban érkezett vissza Németországból és rokon-szenves hangon beszél útjának kellemes élményeiről.

— Németországba a Német-Magyar Társaság meghívására utaztam — mondja, — Stuttgartban, a Neue Schlossban volt a hangversenyem, melyen a német zenei élet számos kiválósága megjelent. Végtelenül kedvesen fogadtak kinn a németek, alig tudtam eleget tenni a rengeteg meghívásnak. A hangversenyen Liszt Ferenc és

Kodály Zoltán műveit zongoráztam. A német közönség meglehetősen jól ismeri a modern magyar muzikát és ezen a téren Kodály Zoltán művei a legkedveltebbek előttük.

— Stuttgarton kívül járt másutt is?

— Berlinben voltam, ahol a Deutsche Grammofongesellschaft stúdiójában Chopin- és Liszt-műveket játszottam hanglemmezre. Együttal megállapod-

tunk Berlinben őszi hangversenykörutam ügyében is. Október 15-től, december 2-ig tizenhat hangversenyt kell adnom Németország nagyvárosaiban. A legszebb eseménye ennek a körútnak az a nagyszabású díszhangverseny lesz, amelyen Dániel Ernővel a berlini Filmharmonikusok kíséretével Liszt zongoraversenyait játsszuk. A hangverseny a berlini magyar követség védnöksége alatt október 28-án lesz a hirodalmi fővárosban.

Károlyi Gyula németországi sikerei nemcsak neki jelentenek örömet. Az ő sikere egyben az egész magyar zene kulturának is, amely nem vall vele szégyent, ha egyre több fiatal tehetséges magyar muzikust küld ki a külföldre.

(y)

Délibáb

el ezt a cs
hölgyet egy
dajka szere
változtatni
rült.

— Több n
Nero dajka
a Madách
búsan. — K
tendőt kell
előtt.

A szeme
— De sil
megcsinálni
A végén má
keltő vén d

— Vigyáz
gára húzzál
asszony sze

— Ohó —
Azért nem
maradni. H
arcommal
padon. Pün
tatott, hog
Majd meglá
is lenni. De

Nevet és
tág szerke
a sarkán. H

— Hogy
— Szeret
lem még rá

— Irodal
— Sokat
kerül. A kö
a legjobban
egyedül ba
Kosztolányi
hogy van e
filmet meg
háromszor
látni filmer
mit tudok

Reméljül
A Madách
hogy egyik
padi újonc
a vásznon

Délibáb

BEMUTATJUK GAJZÁGÓ DENIST

Nézzük csak meg alaposan ezt a fényképet a kis Gajzágó Denisről. Ugye milyen csibészes, kedvesen tud mosolyogni? Képzeljük el ezt a csupa élet, higány, szélvihar ifjú hölgyet egy hetvenesztendő, ráncosarcú öreg dajka szerepében. Csaknem lehetetlen átváltoztatni egyéniségét s neki mégis sikerült.

— Több mint százszor játszottam Galagét, Nero dajkáját Felkai Ferenc darabjában a Madách Színházban — mondja kicsit búsan. — Képzelve el, több mint ötven esztendőtt kellett öregednem minden előadás előtt.

A szeme felcsillog.

— De sikerült. És látja, ez a fontos. Jól megcsinálni a szerepet, amit ránk bízta. A végén már örültem, hogy annyira illuziót keltő vén dajka tudtam lenni a színpadon.

— Vigyázat Denisette, a végén majd magára húzzák az összes Madách-darab öregasszony szerepét.

— Ohó — heves, energikus mozdulat. — Azért nem akarok állandóan öregasszony maradni. Húszéves is szeretnék lenni, saját arcommal is szeretnék szerepelni a színpadon. Pünkösti igazgató úr meg is nyugtatott, hogy az idén sokat fogok játszani. Majd meglátja, hogy tudok én jó fiatal lány is lenni. De mennyire.

Nevet és tekintve, hogy a beszélgetés a tágas szerkesztőségben zajlik le, körülperdül a sarkán. Remek lenne balerinának is.

— Hogy állunk a szerelemmel?

— Szeretem, ha udvarolnak, de a szerelem még ráér.

— Irodalom?

— Sokat olvasok, mindent, ami a kezembe kerül. A költők közül Kosztolányit szeretem a legjobban. Egyszer rajtakaptak, amint egyedül ballagtam az utcán és félhangosan Kosztolányit szavaltam. Jaj, azt írja meg, hogy van egy nagy álmom. A film. Minden filmet megnézek. Nemcsak egyszer, kétszer, háromszor is. Várjon csak, fog még engem látni filmen. Majd ott megmutatom, hogy mit tudok én csinálni.

Reméljük, erre minél hamarabb sor kerül. A Madách Színházban már megmutatta, hogy egyike a legtehetségesebb fiatal színpadi újoncoknak. Denisettnek biztos, hogy a vásznon is nagy sikere lesz.

(Gy.)

Szilassy a budafoki Tolnay Klárral. Károlyi Jutkával

A direktor úr és vendégművésze, a „Tizedik kőrő” két főszereplője

Autogrammkérők tumultusa Szilassy öltözőjében

Fülöp Viola, az Uj Magyar Színház ifjú művésznője a vonatablakból lesi a Balatont...
(Harasztos felv.)

Balaton

IRTA: CLEMENTIS ERVIN

Balatontele, augusztus

Ezt a kis beszámolót Lelléről küldöm, de keltezhetem volna Füredről, Bogláráról, Siófokról vagy Földváról is, mert mindenhová bekukkantottam, hogy magam is beálljak a Balatont ünneplők közé. A Balaton — mint tudjuk — a magyar nyár örökifjú primadonnája; minden szezontól kényeskedve kezdi, eleinte hallani sem akar róla, hogy fellépjen, kifogásai vannak szerepe ellen, aztán egyszerre kedvet kap az ünnepletetéshez s akkor csak úgy tódul a közönség, hogy megcsodálja örökifjú szépségét, elbűvöli kedvességét, lényének lenyűgöző varázsát. De a primadonnáknak (ezt is jól tudjuk) mindez nem elegendő; megkövetelik, hogy írjanak róluk reggel és este, napilapokban és folyóiratokban, mindegy: könnyű pletykákat, vagy tudományos tanulmányokat.

A primadonna kedves mosollyal fogadott. Hullámruhájának zöldeskék selyemredőjét kényeskedve igazgatta a napsugár Jupiterlámpájának vakító tüzeiben. A szerepet valóban „testére szabták”, heteken át mosolygott és dalolt, s ha elborult is a tekintete egy-egy napra, másnap már frissen és jókedvetlen ébredt s olyan „formában volt”, hogy állandó nyiltszíni tapsokat érdemelt s kapott is.

A közönség? Mondjam azt, hogy Lázár Mária Tihanyban láttam, a szép Natter Gittát Lellén, Bajor Gizit pedig Földvárott? Nincs helyem a hosszú névsorra, amelyből Babay Jósikát sem hagyom ki, aki Földvárott készül valamire. Darab lesz ebből, akárki meglátja. Lellén a valóságos újságíró különítményre bukkantam: ott gyűjtött erőt az új szezorra Hertelendy István, politikai cikkekkhez Bagyó János, tanulmányokhoz Sefeddin Sefket bey, nagy riportokhoz pedig e sorok szerény trója, hogy a legfiatalabbakról ne is szóljunk.

Anna-bál nem tartottak az idén. Helyette, alkalmazkodva a háborús időkhöz, Anna-eszteket rendeztek a csillagsátor alatt ragyogó pítütökör mentén s a bevetelt legelőbb helyen a Magyar Vöröskeresztnek ajánlották fel. Legszébb Anna-estjük a földváriaknak volt. A Kaszinóban táncoltatták a szépasszonyokat és lányokat a fehérszmokingos gavallérok. De megnyugtathatom a kedélyeket: egyszerű, világos, utcai ruhában is szívesen látták a férfivenéget, hiszen estélyi öltözék nem is volt tulajdonképpen kötelező.

De a nők! Ők aztán kileltek magukért. Ugy ragyogtak, mintha a legbékébb béke szívdarvanyos Anna-bálgainak forgataga elevenedt volna meg előttünk. Ime a legszebb földvári estélyi ruhák: Jehér cérnapiké, bőszojnyájú,

A földvári vizeken... (Vadkerty százados, Dósa Éva, Clementis Clara és Vitányi Lajos)

hátnélküli ruha; lila túll stlruha lila muszlinbársony beállítással a derekán; piros, húzott muszlinruha felete, földigérő muszlinbársony kabáttal; türkizkék empirmé, görögös szabással, érde-

Törökülésben az erő... Kép a lellet társaságból: kisjeszeni Jeszenszky Ferenené, Clementis Clara és tisztá-újhelyi Keőneh Lászlóné

bicajozás). K Club vitorláverseny. A yból álljon itKandur, BLucifer, Nap
A kerékp adatot mond hólgyek és ujukat kecsese a Kaszinó f Közlekedés

Az a gyanúr Barnabás a hogy „esipl-

levél

Múly Gerő lellei neglizsében...
(Kamarás Gy. felv.)

kes raffolással; fekete bársonyderék fehér piké bő szoknyával s mindeme ruhaköltemények díszül: ezüst és kékróka kabátok, kepek, bolerók...

A táncot egy órákor szolidan befejezlek, aztán beszélgetek még egy kicsit s megindulok hazafelé. Így „zajlott le” az 1942-es Anna-bál, bocsánat: Anna-est.

Két sportág volt az idén divatban: a vitorlászás és a kerékpározás (köznyelven bicajozás).

Kitűnően sikerült a Magyar Yacht Club vitorlásversenye s a Széchenyi- emlékverseny. A gollék és dingik bájábos névsorából álljon itt néhány név: Mackó, Csuszi, Kandur, Bütyök, Kisangyalom, Csalafajnta, Lucifer, Naplopó, Zsarnok és Móci...

A kerékpározás népszerűségére csak egy adatot mondhatok: több társaságot láttam, ahol hölgyek és urak, előbbieket hosszút estélyi ruhájukat kecsesen elrendezve, kerékpáron repültek a Kaszinó felé.

Közlekedés: 1942!

Az a gyanúnk, hogy Sennyey Vera és Hegyi Barnabás a futballabdát fűzik be. De lehet, hogy „espl-esóka vak varjúskát” játszanak... (Kamarás Gyula felv.)

Simor Erzsi olasz útja előtt néhány napot a Balaton mellett töltött
(Hajdu felv.)

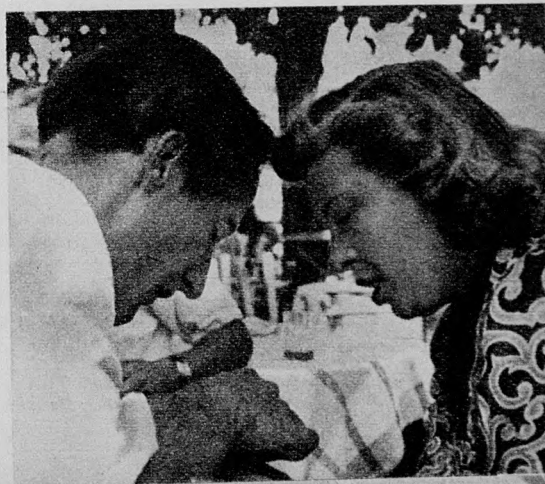

Tréfa:

Örökifjú, monoklis barátunk meséli: Tudod, kérlek, van itt egy szépasszony, aki pesti életmódjának megfelelően délig alszik, akkor kapkodja magára fűrdőholmiját s mikor végre a strandra kerül, a többiek már indulóban vannak hazafelé, a jólvégzett pihenés büles megelégedettségével. Mondtam is neki tegnap:

— Méltóságos asszonyom, ha így folytatja, egyszer olyan későn talál jönni, hogy a kijelét jövők között sajátmagával találkozik!

Arany nyár mosolyog a Balaton partján. Arany nyár, szívet-lelket vidító magyar nyár, örökifjú primadonna, akinek jövőre ismét tapsolhatunk; jövőre s még sok-sok éven át, amíg csak fiatal marad szívünk s ünnepelni tudjuk a primadonnákat...

Pillanatfelvételek

RÁCZ VALI NYÁRI
TUSZKULÁNOMÁBAN

Hajnali szórakozás (délelőtt
11 óra, Vali virágot öntöz)

Vali a ping-pong bajnokságra
készül

A loesolás magas iskolája
(Harasztos felv.)

A KULISSZA MÖGÖTT

Két színház is vetélkedik Szelezky Zitáért. A Madách Színház és a Fővárosi Operettszínház szeretné nyitni darabja főszerzőjére megnyerni. Szelezky még egyik szerződést sem írta alá. A körülmények azonban úgy alakulnak, hogy valószínűleg a Fővárosi Operettben lép újra közönség elé, a „Mária főhadnagy” vezető női szerepében.

A „Dankó Pista” film hatalmas sikere után érthetlenné látszott, hogy a siker egyik főrekesét, Lukács Margitot miért kárhoztatták hallgatásra a filmesek. A „Dankó Pista” óta nem láthattuk a filmvásznon. A magyarázat az, hogy azóta nem találtak számára megfelelő filmszerepet. Most azonban megindult az „üzem”. Lukács Margit egyszerre két film főszerzőjéről is tárgyal. Hausz Máriaival és Takács Antallal, aki a „Menekülés” című filmdráma főszerzőjére szeretné szerződtetni Lukács Margitot.

A Nemzeti Színház a Nemzetközi Vásár alatt, augusztus 15—23-ig egyfolytában és párhuzamosan három színházban játszik. Az anyaszínpadon 15-én és 16-án „Az ember tragédiája” kerül színre, amelyet 17-én a „Süt a nap” követ. 18-án a „Bánk bán” jön sorra, tekintettel arra, hogy külföldi és vidéki közönséget egyformán érdekli nemzeti drámánk. 19-én a „Csongor és Tünde” költői emelkedettségű mesejátéka következik és 20-án adják először az „Országépítő”-t — Timár Józseffel Szent István szerepében. 21-én a „Roninok kineve” szórakoztatja vendégeinket, 22-én a „Hibások” hoz másfajta élvezetet és 13-án, a Lánchíd alapkövetésének századik évfordulóján Herczeg Ferenc „Híd”-ját játsszák.

Hidvéghy Vali fekeleerdői tartózkodása után édesanyjával Parádra ment kéthetes nyaralásra. Társaságukban utazott Tóbiás is, a gesztenyebarna, élénk szemű mókus úrfi.

Uj elfegyzési hír: a Nemzeti Színház fiatal művésznője, aki csak néhány napja jött haza a Kékesről, eljegyezte magát. Az eljegyzés még a nyaralás alkalmával történt és a művész nő állítólag már a Nemzeti Színház igazgatójának is bemutatta dölegényét.

Dallos Sándor, a kiváló fiatal regényíró és novellista ebben az időben mutatkozik be mint darabíró. A Vígyszínháznak írta bemutatkozó színművét. A darab egy frontról visszalért vak katonáról szól. Az esemény középpontjában az itthon élő felesége áll.

A Kamaraszínházban három egyfelvonásos színművet adnak teljes kilenc napon át, műsorváltoztatás nélkül. Herczeg: „Grassalkovich” és „Karolina”, valamint Zilahy: „Házasságszélelő” című egyfelvonásosa köli le a Vásár látogatóinak figyelmét. Ugyanazon idő alatt a Pesti Színházban ugyancsak a Nemzeti művészei vendégszerepelnek Harsányi: „Bolond Ásványne”-jával — Bajzonnal és Lukács Margittal főszerpben.

Turi Turgonyi András, az ifjú író- és újságírógeneráció tehetséges tagja első könyvével jelentkezik. Novelláskötet a „Titkok”... Apró, finom írások gyűjteménye, szlv és kiforrott stíluskésztség csillog bennük. Egy-egy mondata megragad és szinte élménnyé válik. Miről is ír ez a fiatal író? Házasságról, szerelemről, öregségről és sikerekről. Érzésekről, amelyeket legtöbbször gondosan ellitkolunk, gondolatokról, amelyeket játjól mögé rejtünk. Titkok pattannak ki Turi Turgonyi könyvében. Titkok, amik talán nem is voltak titkok, csak szégyeltük őket és elhallgattuk. Írásának hőse az ember. A nagy gondolkodó, a bölcs és a világhódító. Az ember, aki nem tud és nem is akar más lenni, mint ami. Figyelemreméltó, valóban szép könyv a „Titkok”, szerzőjében új értékkel gazdagodott a fiatal magyar írógárda. (Kapisztrán Szövetkezet kiadása.)

Fehértáj Tibor
újságírókat
val ten

Az olasz-
kapcsolatok
magyar rádió
buzgalommal
vall a rövid e
sorára kerülő
vígjáték, amel
de Stefani tri
zsef alkalma
padra.

Érdekes film
bay Imre rendő
me: „Ártatlan
lörténel, mely
pitányág már
helyesti a megf
még csak vált

Domján Árpád
rászművész el
dapesten ven
Evelyne Kün

A KU

Fehértájt Tibort, a hősi halott újságírókat katonai díszpompával temették el

Az olasz-magyar kultúrkapcsolatok kimélyítésén a magyar rádió is nagy ügybuzgalommal dolgozik. Erre vall a rövid egymásután műsorára kerülő három olasz vígjáték, amelyet Alessandro de Stefani írt és Révay József alkalmazta rádiószínpadra.

Érdekes filmkönyvet írt Csabay Imre rendőrmester. A címe: „Ártatlan vagyok”. Kémlörténel, melyet a rendőrkapitányság már át is nézett és helyesli a megfilmesítést. Most még csak vállalkozót keres a

Domján Árpád, a kitűnő szobrászművész elkészítette a Budapesten vendégszereplő Evelyn Kúneke szobrát

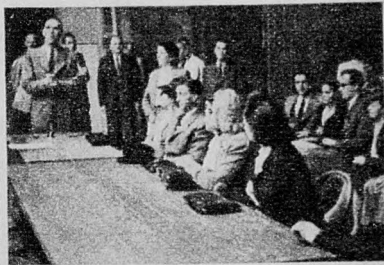
filmtró, aki a főszerepet saját vallomása szerint legszívesebben Szilassy Lászlóra osztaná.

Tantárgy lesz a helyes magyar kiejtésből — ha végleg elkészül az a nagyszabású tervezet, melynek kidolgozásán Kodály Zoltán, világhírű zeneszerzőnk, Eckhardt Sándor, az egyetem francia tanszakának tudós professzora dolgozik több nyelvtudós társaságában. A középiskolákban a magyar nyelv és irodalom érdemjegyét nemcsak a tantárgyban való jártasság alapján állapítják meg, hanem beleszámítják, ki hogyan tud magyar szövegeket kiejteni. Fonetikailag bizonyított tény ugyanis, hogy a helyes, jó magyar kiejtést önfejlegemmel, gondos beszéddel meg lehet tanulni. Már az elemiben megkezdődik a helyes magyar kiejtés oktatása: az elemisták kiejtését az olvasás érdemjegyébe számítják be.

Egyre többet foglalkoztatja az Országos Műemlékbizottságot az egervári vár. A hat-százéves, gyönyörű vár, mely Herceg Ferenc Fogyó hold című regényében is szerepel, hajdanán a Geregye-, majd az Egervári-nemzetiségé volt. Később a Nádasdyak birtokába került, később Széchenyi Ignác vette meg. A várban járt gróf Széchenyi István is, közvetlenül első angliai útja után. Egerváron akarta létesíteni a nagy magyar telivér-telepet. A történelmi emlékekben bővelkedő várat halálra ítélte az idő: egyre pusztul, süllyed. Az utóbbi száz év alatt több mint másfél méter süllyedt az ingoványos talajban. A műemléknek nyilvánított vár egyre veszedelmesebben süllyed, úgy-hogy kétszáz év múlva esetleg teljesen eltűnik a föld színéről.

Érdekes Dosztojevszkij-át-dolgozást végzett Meskő Barna a Nemzeti Színház következő évadjára. „A nagybácsi álma” című kisregényt transzponálja színpadra. Már játszották nálunk Hevesi Sándor alatt, 12 éve a Nemzetiben.

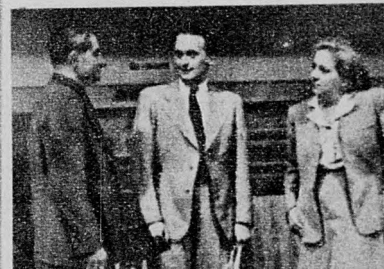
Szt. István-hét a színházakban

A Vigszínház évadnyitó társulati ülése. Vértes Lajos beszél

Németh Antal dr. utasításokat ad Szabó Sándornak a „Házasságszédelgő” próbáján

A Nemzetiben a „Süt a nap”-ot próbálják (Maklár, Ujlaky és Gobbi Hilda)

A Vigszínházban mindenki jókedvű: Fényes Aliz, Somlay Artúr és Hidassy Sándor

A KULISSZA MÖGÖTT

Orosz Julia
(Fekete felv.)

egész előadás alatt nem szabad egy szót sem szólania szerepén kívül. Ilyen hangkíméleti szabályok mellett aztán érhető, hogy olyan csodaszépen énekel...

Tehát használjuk ki az időt:

— Már annyit nyilatkoztam a komoly zenéről — fordul hozzánk a művész, — egyszerűen végre a könnyű zenéről szeretnék beszélni...

— Téves felfogás az, amely szerint a komoly zenészek nem szeretik a jazzt. Sőt, magam után ítélve a magunkfajta emberek még jobban tudják élvezni, mint mások. Nekünk a súlyos, sokszor fárasztó operák után igazi üdülés, pihenés a jó jazz... Ebben látom a jazz előnyét, hogy míg a komoly zenével foglalkozni kell, érteni kell hozzá, különben nem élvezhető, addig a jazz mindenki számára hozzáférhető!

Opera, dzsezz, operett!...

Ötperces beszélgetés Orosz Juliával

Operaházunk és jelenleg a Városliget esalagánya, Orosz Júlia öltözőasztalkája előtt ül és az órát nézi. Megállapítjuk hogy még öt perce van.

A művésznőnek ugyanis az előadás előtt egy félórával el kell hallgatnia és

Halkabba tompítja a hangját. Közeledik a tilalmi idő.

— A jazzról csak mint laikus, mint közönség beszélhetek. Annál közelebb áll hozzám a könnyű zene másik válfaja: az operett. Ez majdnem olyan ismerős terület nekem, mint az opera. Hiszen az Operában is rengeteg operettet énekeltem már. Hogy csak párat említek közülök: Mosoly országa, János vitéz, Giuditka, Rip van Winkle és talán ide számíthatjuk a Strauss-műveket is, amelyek ugyan közelebb állnak a vígoperához.

Ideges pillantás az órára. Hiába, úgy látszik, ezt nekünk is szigorúan kell vennünk.

— Nem is beszélek a rádióról, ahol számtalan operettben szerepeltem. És meg kell említenem, hogy 24-szer vettek fel velem különböző operetteket hanglemezeire...

Az öt perc letelt. A művésznő még gyorsan hozzátézi:

— Azt hiszem, ennyi elég is. Több mondanivalóm nem is igen lehetne erről a tárgyról!

Ezt a két mondatot azonban már a tilalmi időből lopta. Búcsúra már nem marad idő. A művész hangtalanul nyújtja a kezét, mi a lehető leghalkabban kezét csókolunk és ösztönszerűen lábujjhegyen hagyjuk el az öltözőt. Mintha valaki aludna. HJ. K. Gy.

MEG LESZ AZ AKADEMIA SZINHÁZ?

Budapesten nemrégiben érdekes hír kapott szárnyra. A hír egy új fővárosi színházról szól, a klasszikus magyar színjátszás készülő miniatűr hajlékáról, amely Pütkösti Andor ismert és értékes vállalkozó kedvének újabb bizonyítéka lesz. A színház a Zene-művészeti Főiskola kistermében tartaná előadásait Akadémia Színház néven és látogatását a Madách Színház tagjaiból állítaná össze az igazgató. A hír érthető feltűnést és még nagyobb örömet keltett, tehát azonnal felkutatuk a rokonszenves direktort, hogy mondja el, miről is van szó...

— A hír igaz — mondotta Pütkösti. — Valóban szándékomban van ilyen kis színház megnyitása és a helyiségre vonatkozóan is megindultak már a tárgyalások. A közeli napokban várok végleges eredményt s ha ez meglesz, kedvet s ami még fontosabb, sok szívet kezdek hozzá teremni megvalósításához.

— Hallottuk, hogy a Hamlet lenne az első darabja?...

— Ez kérdés. Valóban színre hozom a Hamletet, de nem az Akadémián, hanem a Madáchban. A dán királyfit Várkonyi fogja

játszani. Az Akadémia Színházat Thurzó Gábor „Utolsó akkord” című drámájával nyitom meg. A rendkívül érdekes darab Wagner életéről szól. Illetve életének végső napjairól. Egyébként úgy tervezem, hogy ebben a színházamban helenként egy előadást tartok.

— Mi lesz a Madách nyitódarabja?

— Darvas József „Szakadékok” című színműve, szeptember 14-én. Utána következik Felkai „Potemkin”-je. Ez a dráma színpadtechnikailag is érdekes lesz, mert a második felvonásban például igazi luxushajót varázsol a színpadra. A hajó szabályos tengeri mozgásokat fog végezni a nyílt színen, úgy hogy külsőségeiben is tökéletesen érzékelteti majd a valóságot. A „Potemkin” után Shakespeare „Vízkereszt” című

vígjátéka következik és negyediknek kerül színre a „Hamlet”. Itt Hamlet anyját Sulyok Mária, Claudius királyt Greguss játssza. De az elmondottakon kívül is még néhány egészen különleges érdekességgel fogok szolgálni az új évadban.

Turi Turgonyi András

Pütkösti Andor JÓTES

HANNE
SCHRO
TÜKÖR

A tehets
színész
„Fehér
mű film
nak fősz

**HANNELORE
SCHROTH
TÜKÖRKÉPE**

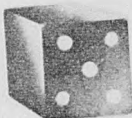
A tehetséges fiatal
színésznő az Ufa
„Fehér orgonák” cí-
mű filmújdonsgá-
nak főszerepét ala-
kítja

KOCKÁS

FILMKRITIKÁK

A DÉLIBÁB minden befolyástól mentes őszinte véleményt közöl a bemutatott filmekről. A filmeket a kocka pontjaival osztályozzuk. Minél jobb a film, annál több pontot kap. Hat pont a legjobb osztályzatot jelenti, egy pont a legrosszabbat. Kétszer hat pontot csak a legtökéletesebb filmekre kaphat.

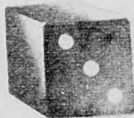
ÉG ÉS FÖLD KÖZÖTT

Werner Krauss
filmje

Apák és fiúk harca hevíti és érleli a tragikus összeütközéseket a művészi utakat kereső német filmdramában, amelynek Werner Krauss a hőse. Élményt jelentő játékkal, páratlan jellemábrázoló képességgel eleveníti meg a családi hagyományokhoz ragaszkodó dúsgazdag, tekintélyes építőmestert, aki végzetes helyzetekbe sodorja két fiát, míg belátja tévedését s rájön arra, hogy a szív szavára is hallgatni kell. Kitűnő alakítással lép meg Martin Urel és Wolfgang Luksely az építőmester két fiának szerepében. Elragadó Gisela Uhlen is, akinek meg tudjuk bocsátani, hogy bár a fiatalabb testvére szerelmes, mégis az idősebbhez megy feleségül. Hatalmas drámai jelenetek gazdagítják az ibseni mélységeket érintő tartalmas filmet, amely a mai német gyártás reprezentáns alkotásának tekinthető.

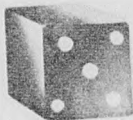
KANADAI KALAND

„Vadnyugati”
játék

Ugy indul, mintha csak az amerikai vadnyugati filmeket akarná parodizálni, de azután kiderül, hogy több ennél. Amikor ugyanis a vadnyugati városka a megváltozott békés viszonyok között alapításának évfordulóját ünnepli, egy különös idegen toppan a városba s olyan kavarodást esínál az aranykeresők és telekspekulánsok mohóságának felkeltésével, hogy a végén majdnem népitélet bünteti a város uzsorás bankárát. A kalandortípusú idegent játszó, jó kiállítású Hans Söhnker mellett egy sereg érdekes, jó humorral megrajzolt cowboy-filmekből ismert figura mulattat a szövevényes meséjű német vígjátékban.

SZERELMES- LEVELEK

Remek svájci
film

A velencei Biennálén nagy díjat nyert svájci film aranyos derűjével, csillogó humorával jelfrissíti a nézőt. Hősei a múlt századbeli kisvárosi tekintélyes, de azután irodalmi hóbortjai miatt neveltségessé vált kereskedő és ennek bájos felesége, aki távollévő férjének egy fiatal tanítóval irat „irodalmi hangú” szerelmesleveleket s ebből azután érdekes, hol nevetelő, hol könnyeztető, bár számunkra néha kissé furesán ható bonyodalmak származnak. A film különös értéke, hogy minden, ami történik benne, teljesen valóságos s hogy alakjai nem színpadi bábok, hanem élő emberek. Így azután a kitűnő színészeknek könnyű volt a dolguk: minden mozdulatok, hangjuk őszinte, emberi s éppen ezért közelférkőzik szívünkhöz. Szövegkönyve Keller Gottfried egyik világhírű elbeszélése nyomán készült hamisítatlan utánérzéssel s éppen ezért minden jelenetén meglátszik az író jelenléte. Ezt pedig, sajnos, kevés filmről fogjuk nyugodt lelkiismerettel elmondani.

Kállay István

A DAMASZKUSZI OROSZLAN

Olasz történelmi kalandregény a velencei dózsék fénykorából. A pazar kiállítású izgalmasan érdekes, fordulatos cselekménynek a törökök elleni háború adja a keretet. Felső kép: Amadeo Rinoldi és Carlo Gandini, alsó kép: Doris Duranti a háromhölgyek körében. A látványos, mozgalmas újdotságot a Kárpát-film hozta forgalomba.

Szent István-hét

Budapest, az ország fővárosa az idén, ha háborús keretek között is, de emelkedett fénytel és áhitattal ünnepli meg országalapító szent királyunk nevenapját. Az idei Szent István-hét az ugyan-csak most tartandó Háborús Nemzetközi Vásáron kívül számos nagyérdekességű kiállítással, ünnepi szórakozással, lát-nivalóval várja Budapest vendégeit. Az ünnepek középpontjában természetesen az idén is az a vallási és művészi élményt jelentő díszkörmenet áll, amelyen a Várban körülviszik a Szent Jobbot. A Szent István-hét világi ünnepe-geinek gazdag műsorát dr. Markos Béla igazgatóval az élen a főváros Idegenfor-galmi Hivatala állította össze. Az ün-nepi héten Budapestnek csaknem vala-mennyi színháza kinyitja kapuit. A Nemzeti Színház ünnepi műsorában Ma-

Bécsi származású miniatűr kép Szent Istvánról

dách: *Az ember tragédiá*-ja, Vörösmarty: *Csongor és tündé*-je, Bibó Lajos: *Hibások* című drámája, Koós Károly: *Ország-építő*-je, Kállay Miklós: *Roninok kincse* című darabja van műsoron. A Nemzeti Kamaraszínházban a Szent István-hét és Vásár ideje alatt Herceg Ferenc: *Karolina és Grassalkovich* című két egyfelvonásosát, valamint Zilahy Lajos: *Házasságszedelgők* című egyfelvonásos vígjátékát adják. Az idén a vissza-tért területek vidékeinek minden szin-pompáját bemutatja a *Gyöngyösbokréta* a Magyar Művelődés Házában. Ugyan-csak a Magyar Művelődés Házában mu-tatják be Ujházy György: *Szent Margit legendája*-t is, amely egyik legszebb mű-vészi eseménye lesz az ünnepi napok-nak. A városligeti Nemzetközi Vásáron a látóvalók rengetege fogadja az idén a látogatókat. Ezek közül bizonyára a magyar nehézípar kiállítása vonzza majd a legtöbb érdeklődőt, ahol a leg-korszerűbb magyar tüzérségi fegyvere-ket mutatják be. Páratlanul érdekesnek ígérkezik a szovjet frontról hazahozott orosz zsákmányok kiállítása is. A Műcsar-nokban a magyar katona ezeréves törté-netét mutatja be egy művészi, magas-színvonalú tárlat. A Szépművészeti Mú-zeum Piloty-termében a Szent Korona pontos mását állítják ki. Mindezen felül a válogatottan érdekes sportesomé-nyek egész sora várja a Szent István-hét és a Vásár látogatóit. Az elmúlt évi Szent István-ünnepegeknek egyik leg-kedvesebb látóvalója volt a városligeti világitó szökőkút, amely az idén már Budán, a Tabánban szórakoztatja ragyo-gásával, szinpompájával a közönséget.

(Gy)

Szent Jobb a várbeli ünnepi körmenetben

rádió

A harc

A „S
„Negy

Ismeretes
velencei ne
gyar játékf
ság etnöke
jöltkárána
vel már hó
alakult, an
gyar filme
három legj

A bíráló
után végre
döntését. E
film kerül

A „S
Herceg F

Délibá

A Főméltóságú Asszony rádiószózatot intézett a magyar nemzethez

A harcoló honvédek, az itthonmaradt hozzátartozók és a hadiárvák javára országos gyűjtést indít a kormányzó hitvese

A „Sxiriusx”, az „Emberek a havason” és a „Negyedixiglen” kerül a velencei filmversenyre

Ismeretes, hogy a magyar filmgyártást a velencei nemzetközi filmversenyen három magyar játékfilm képviseli. A nemzeti filmbizottság elnökének, Wlassics Gyula bárónak és főtájkáranak, dr. Balogh Lászlónak elnöklésével már hónapokkal ezelőtt egy bíráló bizottság alakult, amelynek tagjai mintegy hatvan magyar filmet néztek végig, hogy ezek közül a három legjobbat kiválaszthassák.

A bírálóbizottság fáradságos, gondos munka után végre meghozta nagy érdeklődéssel várt döntését. Eszerint a következő három magyar film kerül Velencébe:

A „Sxiriusz” című filmváltozat, amit Herczeg Ferenc regénye nyomán Hamza Ákos

rendezett. Főszereplő Szilassy László és Karády Katalin. Gyártotta a M. I. F.

„Emberek a havason”, szövegkönyvét Nyirő József írta, a rendezés munkáját Szóts István végezte, a fényképfelvételeket Fekete Ferenc készítette. Főszerepeit Spolarich Józsefné és Görbe János játssza, főbb szereplőt pedig erdélyi havasi emberek közül válogatták ki.

„Negyedixiglen” a címe a harmadik kiválasztott filmnek, amelynek szövegkönyvét Patkós György írta. Hőse a múlt világháborúban orosz fogságba jutott magyar katona, aki bolsevikki lett s azután visszatér hazájába bűnhődni és vezekelni. Rendezte Farkas Zoltán, főszereplői: Eszenyi Olga, Nagy István, Hosszu Zoltán, Mátly Gerő.

H É T F Ő

augusztus 17

BUDAPEST I.

5—6.30: A szeretet hullám-hosszán. Honvédek családtagjai üzennek a Nemzetközi Vásárból. Hangfelvétel.

6.40: Ebresztő. Torna. 7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene. 1. Borsai: Szamosmenti induló; 2. a) Édesanyám, édesanyám; b) Sárgaesikó; c) Várady László: Putriban lakik a Sári; 3. Ziehrer: Tessék besétálni, keringő; 4. Ősi erény dicsérete, japán induló; 5. Rixner: Gyermekvagytok (Leo Eysoldt zenekara); 6. Grothe—Dehmel: Filmdal (Rökk Marika); 7. Röhr: Románé (vibrafon: Herbert Hertrampf); 8. Messenger: A szerke ház, románé (Georges Thill); 9. Pazeller: Vitéz Pávai Mátvás Sándor-induló; 10. a) Kalmár Tibor: Szeretem; b) Feber István: Az én babám dunántúli; 11. D'Anzi—Braechi: Beszélj előbb a mamával (Odoardo Spadafo és Marisa Maresca); 12. Borcher: Gavott; 13. Fényes Szaboles: Gyengéd dallam, filmdal (Marcel Wittrisch); 14. Montag Vilmos: Cserey András-induló; 15. A kakuk, jöddi dal (Käte Teilheim); 16. Costa: Operettegyveleg (Piramo zenekara); 17. Kertész Zsigmond: Székakas jár (Herodekné verse, Kalmár Pál); 18. Bachó István: A régi I. honvédgyalozred zenekara, vez. Fricsey Richárd).

10.00: Hírek.

10.15: A Szekesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Scharoch: Dormus, induló; 2. Suppé: Költő és paraszt, nyitány; 3. Lehár: Arany és ezüst, keringő; 4. Wagner: Jönnék a bosnyákok, induló; 5. Putz: Skagerak, induló; 6. Zeller: A madarász, egyveleg; 7. Yoshitomo: Keleti lámpatánc; 8. Röt István: vitéz Kiss Lajos-induló.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Dalok és hangszerzőlők. 1. Schubert: Csalfa szerelem, dal (Cormack); 2. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok, Walter versenydala (gordonka: Pablo Casals); 3. Grieg: Peer Gynt — Solvejg hőlesodala (Rautawaara); 4. Chopin: a) C-dúr prelud; b) a-moll etüd (zongora: Backhaus).

11.40: „Nagy őseink nyomában.” Radomszky Mihály dr. előadása.

12.00: Harangszó, Himnusz.

12.10: Hitefky László szalonzenekara. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés. 1.30: „Honvédek üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat a Nemzetközi Vásárból.

2.00: Pertis Jenő cigányzenekara muzsikál a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyambírek, áruk.

3.20: Szórakoztató zene. 1. Adam: Ha én király volnék, nyitány (rádiózenekar); 2. Schein: Casus bibendi (Forráskamarakórus); 3. Csajkovszkij: Gyermekalbum (rádiózenekar); 4. Arokháthy Béla: Ormánysági dalok (nagykorúsi ref. tanítóképzőintézet énekkara, vez. Márton Barna); 5. Millöcker: A koldusdiák, egyveleg (rádiózenekar); 6. Lehár: Paganini — Nem szeret téged úgy más, kettős (Orosz Júlia és Udvardy Tibor); 7. Buttykay: Olivia hercegnő, kettős (Orosz Júlia és Udvardy Tibor); 8. Ganne: Furfulyás Jancsi, operett részletek (rádiózenekar). Hangfelvétel.

4.15: „Séta a Nemzetközi Vásáron.” Beszél Lőrinszky Gyula. Hangfelvétel.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás. 5.15: A közellátásügyi minisztérium rádióelőadása. „A táplálkozás hatása a közegészségügyre.” Hajdu István dr. tisztiorvos előadása.

5.30: A Mária Terézia I. honvédgyalozred zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Borsai: Hortobágyi induló; 2. Lincke: Balett-nyitány; 3. Sándor Jenő: Operettegyveleg; 4. vitéz Náray Antal: Magyar táncok; 5. Johann Strauss: Bécsi vér, keringő.

6.05: „Szent István magyarjai.” Bartucz Lajos dr. egyetemi tanár előadása. Felolvasás.

6.30: „Páros csillag az ég alján...” Baksa Kató és Dóry József magyar nőtlakat énekel, kíséri Horváth Elemér cigányzenekara. Baksa számai: Áts Tivadár: Valamikor nekem is volt (Nadasdy Géza verse); népdalok: Ha meghalok csillag leszek; Éresz alatt fészkel a fecske; Dóry számai: Páros csillag az ég alján; népdalok: Sűrű csillag ritkán ragyog; Holdvilágos, csillagos az éjtszaka.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Négy magyar költő: Ady, Babits, Kosztolányi és Tóth Árpád verseiből előad Tasnady Ilona és Uray Tivadár. 7.50: Stefániai Imre zongorázik. 1. Liszt: Szent Ferenc a hullámokon; 2. Dohnányi: fész-moll rapszódia; 3. Chopin: Asz-dúr polonaise.

8.15: „Ahol gyermek voltam.” A tolnai kék szőlőhegyek

alatt. Illyés Gyula elbeszélése.

8.35: Rádiózenekar. Vezényel Bertha István. Közreműködnek a Ságody-fivérek (xilofon). 1. Auber: Ereparipa, nyitány; 2. Weizel: Fiffikus (Ságody); 3. Winkler: O mia bella Napoli, ábránd; 4. Kramer: Pippo azt nem tudja (Ságody); 5. Nagy Frigyes: Danse caprice; 6. Rust: Kolibri, jazzábránd (Ságody); 7. Gangelberger: Intermezzo; 8. Zakál Dénes: Csókos a te szád, tangó; 9. Peter Gustav: Émelek, galopp (Ságody); 10. Kochmann: Vidám ünnep, zenekép.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” AVöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Táncezen.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

7.05: Baksa Kató és Dóry József magyar nőtlakat énekel, kíséri Horváth Elemér cigányzenekara. Baksa számai: Simonffy Kálmán: Hegedűnek, szépen muzsikálnak (Tóth Kálmán verse); Murgács Kálmán: Nem szeretek panaszkodni (Sághy Ilona verse); Csizmadia Imre: Peng a kasza (Rakk István verse). Dóry számai: De szeretnék hajnal csillag lenni, népdal; Dobó Erzi: Hét csillagból áll a göncöl szekere; népdal: Csillagok, csillagok.

7.30: „Őseink haditudományai.” Irta Keöpe Viktor. Felolvasás.

8.00: Hírek.

8.10: Könnyű vegyes.

9.10—9.40: „Washington lovaságának első kiképző mestere magyar volt!” Póka-Pivny Aladár dr. előadása.

10.10—11.00: Szórakoztatózene. Szelenofon.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Közös úton, egy-sült erővel. (Indulók.) II. rész: Kelly Anna és Rádav László műsorából.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó a Dömből. Rákóczi fohásza és Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

5.30: A Hevessy-együttes tánczeneje.

5.55: „A faluvezetés.” Dr. Hévey László előadása.

6.15: Magyar művészelemek. 1. Liszt: Esz-dúr zongoraverseny (Walter Gieseking és filharmonikus zenekar); 2. Dohnányi: Fisz-moll szvit (chicagói zenekar).

7.00—végig: Budapest I. műsora.

RÖVIDHULLÁM EGÉSZ HETEN

Éjjel 1—2.54 óráig 32.88 méteren.

Délibáb

K E

augu

BUDA

5—6.30: „A hosszán.” E. Ladtagai üze-kozi Vásárból.

6.40: Ebresztőrek. Közlemények. 1. Dank Vársárhelyi honvédek: a míg a szemé Márványkőbe neke; c) A tu

3. Setti: Ké

berg: Bersa

Scotto: Vie

Serrano; 6. városi harm

Bianco zene

der—Beckma

ress, filmdal

ters); 8. netlek, polka

9. László In

tán van egy

verse, László

déli Mihály

induló; 11. Filmdal (Fra

Grunow: A

(xilofon: Be

cke: Nakiri

(Greta Kell

Pista—Pósa:

dig, minden

azt mondják

boszorkány;

Zoltán: Nem

Bormioli: C

gorakettős: I

rini); 16. Te

lős: Gyalog

István verse

zsel); 17. ne

vevess, tánc

Balázs Árpád

ból (Szöllösi

10.00: Hírek.

10.15: Szóral

Rajter Lajos

(rádiózenekar

dolg.; Kít ké

körösi ref.

zet énekkara,

na); 3. Lehár

egyveleg (ra

Buesár Bé

(rádiózenekar

ci pletyka (a

rus); 6. Morl

rai-kamarakó

Fischer: Sz

(rádiózenekar

11.10: Vízjelz

11.20: Milinke

kel. 1. Aggh

van már; 2.

liomszál; 3.

Hej Juea P

reteken járo

Nausikaa; 5.

a) Akkor sz

K oesi, szeké

K E D D

augusztus 18

BUDAPEST I.

5—6.30: „A szeretet hullámhosszán.” Honvédek családtagjai üzennek a Nemzetközi Vásárból. Hangfelvétel.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene. 1. Dankó Pista—Lehár: Vásárhelyi induló; 2. Daloló honvédek: a) Addig megyek, míg a szememmel látok; b) Márványkőből van a Tisza feneké; c) A turkevei bíró háza; 3. Setti: Keringő; 4. Eilenberg: Bersaglieri-induló; 5. Scotto: Vieni, dal (Rosita Serrano); 6. Bachica: Külvárosi harmonika, tangó (de Bianco zenekara); 7. Schröder—Beckmann: Nevess-szezzess, filmdal (Johannes Heesters); 8. Kramer: Mariottetek, polka (Girasole-zenekar); 9. László Imre: Nagyszalon-tán van egy kislány (Korányi verse, László Imre); 10. Erdélyi Mihály: Fenyő, fenyő, induló; 11. Ranzato—Neri: Filmdal (Franco Lary); 12. Grunow: A szeyillai táncosnő (xilofon: Bennett); 13. Lincke: Nakiri lakodalma, dal (Grela Keller); 14. Dankó Pista—Pósa: a) Nem jó mindig, minden este; b) Még azt mondják, nincs Szegeden boszorkány; Dankó—Papp Zoltán: Nem fúj a szél; 15. Bormioli: Cordova (jazzongorakettős: Bormioli és Sempirini); 16. Teghze—Gerber Miklós: Gyalogút, koesiut (Szondy István verse, Cselényi József); 17. Zieher: Dalolj, neved, táncolj, keringő; 18. Balázs Árpád: Induló, műveiből (Szöllösi Ferenc feldolg.).

10.00: Hírek.

10.15: Szórakoztató zene. 1. Rajter Lajos: Verbunkos szvit (rádiózenekar); 2. Kodály feldolg.: Két kéne elvenni (nagykorosi ref. tanítóképzőintézet énekkara, vez. Márton Barna); 3. Lehár: Zenei emlékek, egyveleg (rádiózenekar); 4. Buesár Béla: Intermezzo (rádiózenekar); 5. Certan: Piaci pletyka (Forrai-kamarakórus); 6. Morley: Tánctal (Forrai-kamarakórus); 7. Ernst Fischer: Száguldó iramban (rádiózenekar). Hangfelvétel.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Milinkovich Gemma énekel. 1. Aggházy Károly: Este van már; 2. Mihalovich: Liliomszál; 3. Szendy feldolg.: Hej Jucá Panna; 4. Tarnay Alajos: a) Ősz utója; b) A réteken járok; 5. Kodály: Nausikaa; 5. Kodály feldolg.: a) Akkor szép az erdő; b) Koesi, szekér.

11.40: Divattudósítás. Felolvasás.

12.00: Harangszó. Himausz.

12.10: A Szent István 3. honvédegyalogezred zenekara. Vezényel Helényi Gyula. 1. László István: Magyar leventeinduló; 2. Verdi: Nabucco, nyitány; 3. Johann Strauss: Déli rózsák, keringő; 4. Verdi: Győzelmi induló az „Aida” c. operából; 5. Huszka: Lili bárónő, egyveleg; 6. Lehár: Hercegisasszony, keringő-egyveleg; 7. vitéz Náray Antal: Erdély, induló. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédek üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat a Nemzetközi Vásárból.

2.00: Buttola Ede tánczenekara játszik a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyambírek, árak.

3.20: Rácz Zsiga cigányzenekara muzsikál a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

4.15: Gyermekdelután. „Séta a vásárrban.” Irta és az előadást vezeti Harsányi Gizi. Előadják a gyermekszereplők.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: „Az esernyős ember.” Kótya Pál dr. elbeszélése.

5.45: Skolli Ottó gitározik. 1.

Giuliani: a-moll preludium; 2. Sor: Hárfactüd; 3. Fibich: Poém; 4. Shand: Gavott; 5. Tarrega: Tangó.

6.00: „Mit jelent Szent István a mai magyarnak.” Váczy Péter dr. egyetemi tanár előadása. Felolvasás.

6.20: Szórakoztató zene. 1.

Kodály: Mátraí képek (a Vakok Homéros Énekkara, vez. Schnitzl Gusztáv); 2. Glüek feldolg.: Egy hűvös völgy ölen, népdal (Erna Sack); 3. Kishi: Japán zenekép (berlini filharmonikusok, vez. Kishi); 4. Toselli: Szerenáda (H. E. Groh); 5. Bovio—Lama: Nápolyi dal (Rosetta Ferlito); 6. Rossini: Induló (Citta di Corato-zenekar); 7. Bixio: Egy kis emlék, dal (Tito Schipa); 8. Sinding: Tavaszzi zsongás (milanói szimfonikus zenekar, vez. Molajoli).

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: Honvédnapi a Margitszigeten. Hangfelvétel.

9.40: Hírek.

10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Csorba Dezső cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.00: Ruszin hallgatónak. Oszuszkj Mária és Szocovj András ruszin népdalokat énekel.

6.30: A földművelésügyi miniszterium mezőgazdasági felőrája.

7.00: Várhelyi Antal orgonál a koronázó főtemplomból. Magyar orgonaművek. 1. Kiszely Gyula: Preludium; 2. Járai István: Magyar fantázia; 3. Kereszty Jenő: Ah hol vagy magyarok; 4. Antalffy Vilmos: Az öröm himnusza; 5. Várhelyi Antal: Korálfantázia és fuga.

7.30: „Vegyészlet.” Ottlik Géza elbeszélése.

8.00: Hírek.

8.10: „Legenda a halasi homokon.” Máthé Elek dr. előadása.

8.30—9.20: Kamarazene. 1. Haydn: f-moll vonósnyéves (20. mű. 5. sz., Pro Arte-vonósnyéves); 2. Beethoven: Esz-dur szonáta zongorára és hegedűre (12. mű. 3. sz., zong.: Guido Agosti, heg.: Vecsey Ferenc); 3. Schubert: d-moll vonósnyévesből, a halál és a lányka (Bruinier-vonósnyéves).

9.20—9.40: „Árpádházi Boldog Margit, a hétköz anygal.” Csapody Csaba dr. előadása. Felolvasás.

10.10—11.00: Rádiózenekar. 1. Ernst Fischer: Spanyol novellák; 2. Bágya András: Felejtsen el, lassú fox; 3. Illiczky László: Minek a szív, lassú keringő; 4. György Oszkár: Szőke lány, fox; 5. Buda Dénes: Rumba; 6. Gebhardt Rio: Kastély az Adrián, egyveleg; 7. Losonczy Dezső: Pasodoble.

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Szórakoztató zene. II. rész: Miért is van szerelem a világon... (Magyar nóták.)

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó a Dómból, Rákóczi főhása és Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

5.15: Budapest I. műsora.

6.00: Budapest II. műsora. (Földművelés.)

7.00—végig: Budapest I. műsora.

CSÜTÖRTÖK

augusztus 20

BUDAPEST I.

5-6.30: „A szeretet hullám-hosszán.” Honvédeink családtagjai üzennek a Nemzetközi Vasárból. Hangfelvétel.

8.00: Fohász. Szózat. Hírek.

8.30: A Szent István-napi körmenet a Várban. Beszél Jandik József dr.

Utána: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból. A szentbeszédet mise közben Scheffler János dr. szatmári püspök mondja. Énekel a templom énekkara Bárdos Lajos vezénylésével.

12.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

12.35: Zenés őrségváltás. A közvetítést a Királyi Várpalota udvarából vezeti Budinszky Sándor.

1.20: Serédi Jusztinián dr. bíboros hercegprímás rádiószózat.

1.35: Szórakoztató zene. 1. Liszt: Istent zengi napkelet (bajai tanítóképzőintézet énekkara); 2. Bárdos Lajos: Áldott Szent István (bajai tanítóképzőintézet énekkara); 3. Bálint Ferenc: Boldogasszony anyánk (bajai tanítóképzőintézet énekkara). Hangfelvétel.

1.45: Hírek.

2.00: Magyar művészelemek. 1. Halmos László feldolg.: a) A csitári hegyek alatt; b) Erdő, erdő; c) A jó lovas katonának (Budai Dalárda, vez. Adám Jenő); 2. Liszt: Manók tánca (zongora: Sauer); 3. Erkel: Bánk bán, bordal (Palló Imre dr.); 4. Vecsey Ferenc: Vizesés (hegedű: a szerző); 5. Hubay: A cremonai hegedűs, madárdal (Szabó Lujza); 6. Poldini: Farsangi lakodalom — Kálmán diák dala (Halmos János); 7. Bartók: a) Dal; b) Csörgőtánc; c) Szól a duda (zongora: a szerző); 8. Deák-Bárdos György: Borsodi bokréta, népdal (Vox Humana énekkar, vez. Sümegh Miklós); 9. Kodály: Hány János, szvit (szimfonikus zenekar).

3.00: „Első szent királyunk a művészetben.” Dercsényi Dezső dr. előadása. Felolvasás.

3.10: „Szép Honka.” Vörösmarty Mihály költeményét Losonczy Dezső kísérőzenéjével elmondja Abonyi Géza. Hangfelvétel.

3.25: Légierők fúvószenekara. Vezényel Doroszlai Károly. Indulók. 1. Doroszlai Károly:

Szent István; 2. Husadel: Horst Wessel; 3. Lehár: Horthy Miklós; 4. Blanc: Ifjú fasiszta; 5. Zách Győző: Felvidéki; 6. Lauri Näre: A björneborgiak; 7. Fricsay Richárd: Pipiros; 8. Ruzsinkó Nándor: Banzaj Hippon; 9. Hadfy Hermann: Délvidéki; 10. Jakó Dezső: Honvédinduló.

4.00: „Pusztai államalkotók.” sédeni Ambrózy György előadása.

4.25: Szórakoztató zene.

5.00: Hírek magyar, szlovák és ruszin nyelven.

5.20: Weidinger Ede szalonzenekara játszik.

5.55: István király legendája. Középkori Szent István-legendák. Felolvasás.

6.10: Magyar nóták. Karácsonyi Margit és Cselényi József énekel, kíséri Oláh Kálmán cigányzenekara. Közvetítés a Nemzetközi Vásár stúdiójából. Karácsonyi Margit számal: Lekaszálták már a rétet; Egressy Béni: Ne menj rózsám; Rózsabokorba jöttem a világra; Bazsa Mária libája; Piros alma csüng az ágon; Serly Lajos: Ni, ni, ni; Nincsen annyi tenger csillag az égen; Szentirmai Elemér: Mikor a dalos madár. (Cselényi József számal: Feketeszarú cseresznye; Bujdosik a kedves rózsám; Szereteted keresek; Sűrű csillag ritkán ragyog; Egressy Béni: A virágnak megtiltani nem lehet; Kralovánszky Mór —Tóth Endre: Fekete szem éjtszakája; A szomszédban van egy öreg eperfa; Nekem olyan asszony kell; Pántlikás kalapom; Már én többet nem megyek a faluba; A Tisza, a Duna zavarodik; Szentirmai Elemér: Tíz pár csókot egyvégből.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Tíz magyar vers, örök magyar sors.” A verseket elmondja Lehotay Árpád.

7.50: Beethoven: István király, nyitány (bécsi filharmonikusok, vezényel Robert Heger).

8.00: Hangképek a Szent István-nap eseményeiről. Beszél Pluhár István.

8.25: „Halló! Itt rádió Budapest.” Rádióábránd. Összeállította Zakál Dénes dr. Közreműködik Miklóssy Irén, Kelly Anna, Fodor János, Szabó Miklós és Udvardy Tibor — az Operaház tagjai, Forrai Miklós kamarakórusa, az

Operaház zenekara és a rádiózenekar, Zakál Dénes dr. vezénylésével. Rendező A. Balogh Pál.

9.40: Hírek, löversenyeredmények.

10.15: Vidék József cigányzenekara muzsikál.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Könnyű zene. 1. Erkel: Hunyadi László, palotás (Budapesti Filharmonikusok, vez. Ferencsik János); 2. Kodály: Hány János — Tiszán innen, Dunán túl (Nagy Izabella és Palló Imre dr.); 3. Hubay: Hejre Kati (hegedű: Iija Lívsakov); 4. Kacsóh Pongrác: János vitéz — Egy rózsaszál szebben beszél (Jambor László); 5. Lavotta — Baranyai: Rég volt, dal (Tamás Honka); 6. Fegyed Sándor: Kuruc dalok és táncok (Mária Terézia 1. honvédegylovezred zenekara, vez. Fegyed Sándor); 7. Vince Ottó: Pajtás, pajtás (Liszt Nándor verse, Hármós Imre); 8. Bihari: Hatvágásos verbunkos (3. számú Regnum Marianum cserkészcsapat fúvószenekara, vez. Keil Ernő). 12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.00—7.00: Magyar nagyzenekari művek. 1. Liszt: Tasso, szimfonikus költemény (Budapesti Hangversenyzenekar, vez. Ferencsik János); 2. Hubay Jenő: II. szimfónia, scherzo (Zeneművészeti Főiskola zenekara, vez. Zsolt Nándor); 3. Liszt: Tarantella (berlini filharmonikusok, vez. Erich Kleiber); 4. Dohnányi Ernő: fiz-moll szvit (szimfonikus zenekar, vez. Frederick Stock).

7.30: Ditről Csiby József zongorázik. 1. Liszt: a) Valse melancholique; b) La leggerezza; 2. Dohnányi: Humoreszkéből: a) Bevezetés és fuga; b) Induló; c) Toccata. 8.00: Hírek.

8.10—9.10: „Gyimestől — Köszegly.” Verssel, népmuzsikával az országon át. Felolvasás. Közreműködik Somogyi Erzsébet és Apáthy Imre. A zenét a rádió néprajzi lemezeiből összeállította Lajtha László, Tolnai Gábor és Bóka László. Hangfelvétel.

KASSA

Egész nap Budapest I. műsora.

Délibáb

PÉNTEK

augusztus 21

BUDAPEST I.

- 5—6.30: „A szeretet hullámhosszán.” Honvédeink családtagjai üzennek a Nemzetközi Vásárból. Hangfelvétel.
- 6.40: Ébresztő, Torna. 7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene. 1. Striezl József. IV. honvédkerületi induló; 2. di Lazzaro: Keringő (Kramer és szólóistái); 3. a) Dankó Pista—Pósa Lajos: Szőke kislány eszt; b) Andalgó; c) Hallód rózsám, Katilka; 4. Lope: Gallito, induló (királyi alabárdosok zenekara); 5. Neri—Martelli: Szeretlek, filmdal (Myriam Ferretti); 6. Kreuder—Beckmann: Szerenád; 7. Lincke: Egyszer volt, dal (Karl Schmitt-Walter); 8. Glombig: Veréb, polka (tülkö és okarina Mittelbach és Renard); 9. Kiss-Angyal Ernő: Jaj de szép kék szeme van (Mind-szenti István); 10. Óvári József: Ózdi frontharcosok indulója; 11. Lehár: A három grácia, dal (Lucienne Boyer); 12. Berkig—Böttcher: Rám még sohasem nevetett egy kislány (Schuricke-hármas); 13. Johann Strauss: Bécsi bonbonok, keringő (Odeon-művészzenekar); 14. Scottó: Hej, halászkok (Tino Rossi); 15. Prevost: Intermezzo, slowfox (Sved Smussen-együttes); 16. Pápai Molnár Kálmán: Hortobágyi csikósnota (Cselényi József); 17. Daloló honvédek: a) Háznak előtt kedves édesanyám; b) Sej liba, katonanóták.
- 10.00: Hírek.
- 10.15: Szórakoztató zene.
- 11.10: Vízjelzőszolgálat.
- 11.20: Bán Sándor zongorázik. 1. Delibes—Dohnányi: Coppelia, keringő; 2. Liszt: II. magyar rapszódia.
- 11.40: „A magas vérnyomás.” Torday Árpád dr. egyetemi rendkívüli tanár orvosi előadása. Felolvasás.
- 12.00: Harangszó. Himnusz.
- 12.10: A József nádor 2. honvéddalagezred zenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Kéler Béla: Rákóczi-nyitány; 2. Magyar dalegyveleg Ruttkay Aladár nótáiból. Hangszerelte Seregi Artúr; 3. Pongrácz Géza: Tábortüznél, egyveleg; 4. Hazslinszky Tibor: Erdély felé, egyveleg; 5. Szeghő Sándor: Magyar ünnepi nyitány. Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.
- 1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat a Nemzetközi Vásárból.

- 2.00: Sovinszky László szalonzenekara játszik a Nemzetközi Vásár stúdiójából. 1. Ziehrer: Bécsi lányok, keringő; 2. Rostagni: Szomorú dallam; 3. Hellmann: Verébszerenád; 4. Poldini: Asztali zene; 5. Armandola: Kék pavillon, tangó; 6. Schebek: Zenélő óra és babatánc; 7. Rixner: Fiekkopolka.
- 2.30: Hírek.
- 2.45: Műsorismertetés.
- 3.00: Arfolyanhírek, árap.
- 3.20: Szórakoztató zene. 1. Doppler: Ilka, nyitány; 2. Godard: Egyveleg; 3. Johann Strauss: Művészet, keringő; 4. Huszka: Gül baba, egyveleg (előadja a rádiózenekar). Hangfelvétel.
- 4.15: „Milyen legyen a jövő asszonya.” Nagy Méda előadása.
- 4.45: Időjelzés, hírek.
- 5.00: Szlovák és ruszin híradás.
- 5.15: Sportközlemények.
- 5.25: Szórakoztató zene. Hanglemezek.
- 5.55: A Női Önkéntes Honvédelem. Kállay Miklósné, a miniszterelnök hitvesének előadása. Hangfelvétel.
- Utána: Indulók.
- 6.10: Német hallgatónak.
- 6.30: „Magyar népmusika.” Molnár Imre dr., a Zeneművészeti Főiskola tanárának előadása. Közreműködik Molnár Imre dr. és Vörös Sári, zenekari kísérettel.
- 7.00: Magyar, német és román híradás.
- 7.20: Pataky Kálmán kamaranékes, az Operaház tiszteletli tagja énekel. Régi olasz áriák. 1. Stradella: Irigalmazz Istenem; 2. Caccini: Amarilli; 3. Pergolesi: Nina; 4. Giordani: Caro mio ben; 5. Cimarosa: Amor istene (Bell nume adoro); 6. Marcello: Ária.
- 7.45: „Magyar toll a magyar kardért.” A Magyar Tanítók Irodalmi Körének estje. Közreműködik Hankiss János dr. egyetemi tanár, Könyvű László, Nagy Méda, Cziráky Imre, Ólbey Irén és Gagyí László.
- 8.15: Rádiózenekar. 1. Losonczy Dezső: Kis nyitány; 2. Nagy József: Visszaemlékezés; 3. Székely Imre: Magyar rapszódia, hangszerelte Bertha István; 4. Lehár: Keringőintermezzo; 5. Tóth Lajos: Gavott; 6. Huszka: Huszár dalol; 7. Hans Henmann: Rapszódia; 8. Josef Strauss: Moulinet, polka. Közben
- 8.45: Külügyi negyedóra.
- 9.20: „Magyar művészet Nagy Lajos korában.” Gerevich Tibor egyetemi tanár előadása.

- 9.40: Hírek.
- 10.10: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.
- 11.25: Pertis Pali cigányzenekara muzsikál.
- 12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

- 7.00: Hevesi Aladár hárfázik. 1. Rameau: L'egyptienne; 2. Hasselmans: Gitana; 3. Schuecker: Mazurka.
- 7.20: „Eszétlkal előkészületek egy budapesti utazáshoz.” Kőszegi László dr. előadása.
- 7.35: Géczy Barnabás zenekarának műsorából. 1. Hubay: Csárdajelenet; 2. Csajkovszkij: Chanson triste; 3. Brutton: Piknik mackó kománál; 4. Drigo: Szerenád; 5. Melichar: Tangó; 6. Grothe: Tizenkét órákor, foxtrot.
- 8.00: Hírek.
- 8.10—10.05: Donizetti: Lammemoori Lucia. Dalmű három felvonásban. Személyek: Lord Asthon — Enrico Molinari; Lucia — Mercedes Capsir; Ravonswood — Enzo de Muro Lomanto; Bucklaw — Emilio Venturini; Bidebent — Salvatore Baccaloni; Alisa — Ida Mannarini; Normanno — Emilio Venturini. Kísér a milánói Scala ének- és zenekara Molajoli vezénylésével.
- 10.10—11.00: Muzsikáló Margitsziget. Zenés közvetítések a Margitsziget különböző szórakozóhelyeiről.

KASSA

- 6.40: Budapest I. műsora.
- 9.00: I. rész: Operagyöngyök. II. rész: Már nem jut eszembe... (Elfelejtett táncdalok.)
- 10.00: Budapest I. műsora.
- 11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.
- 12.00: Déli harangszó a Dómból, Rákóczi fohásza és Himnusz.
- 12.10: Budapest I. műsora.
- 6.00: Baksa Kató és Rissay Pál magyar nótákat énekel, Hangonyi Dezső és cigányzenekara muzsikál.
- 7.00: Budapest I. műsora.
- 7.20: A 21-ik honvéddalagezred zenekarának műsora. Vezényel Hadányi Antal.
- 8.10: „A kisebbségi újságírás hőskora.” I. rész. Forgács Géza előadása.
- 8.30: Danyi Ferdinánd gondolkázik.
- 8.55: Táncczene.
- 9.40—végig: Budapest I. műsora.

Délitáb

SZOMBAT

augusztus 22

BUDAPEST I.

5—6.30: „A szeretet hullám-hosszán.” Honvédeink családtagjai üzennek a Nemzetközi Vásárból. Hangfelvétel.

6.40: Ébresztő. Torna. 7.00: Hírek. Közlemények. Reggeli zene. 1. Vitéz Náray Antal: Csatadal, induló; 2. a) Édesanyám nem tudok elaludni; b) Elég nagy a bihari határ; c) Csárdás; 3. Mignone: Keringő (Villici-zenekar); 4. D'Elia: Olasz ifjúság, induló; 5. Dostal: Clivia, dal (Erna Sack); 6. Cortopassi: Rusticarella (Hans Busch zenekara); 7. Dal a banánfáról, japán dal (Okuda); 8. Parish—Perkins: Foxtrott (zongoraszóló); 9. a) Murgács Kálmán: De szeretnék (Cselényiné verse); b) Beleznay Antal: Jó annak, ki feleséges (Cselényi József); 10. Lehár: Losonc! induló; 11. Padilla: A virágárusleány, dal (Carmen de Cordoba); 12. Schütz—Diemen: Dal (Heyn férfinégyes); 13. Lineke: Viszonzatlan szerelem, keringő (szalonzene); 14. Fígedy Sándor: Magyar páncélosok indulója; 15. Cardillo: Catari! Catari, dal (Enzo de Muro Lomanto); 16. Kark: Girkuszvilág (szalonzene); 17. Hevesi József: Paprika, só (Marcali verse, Kalmár Pál); 18. Dobray—Galambos: vitéz báró Ungár Károly ezredes, induló.

10.00: Hírek.

10.15: Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János. Mikus-Csák István: Lyrikus nyitány; 2. Buday Dénes: Csodatükör, részletek; 3. Kochmann: Firenzei keringő; 4. Bánáti-Buchner Antal: Tarrantella; 5. Müller Károly: Elégia; 6. Leutenschläger: Vadászat, nyitány.

11.10: Vízjelzőszolgálat.

11.20: Poltronieri vonósnegyes műsorából. 1. Corelli: Sarabande és Allegretto; 2. Boccherini: Allegro con brio; 3. Mo-

zart: d-moll menüett; 4. Glazunov: All, Ungherese.

11.40: A közellátásügyi minisztérium rádióelőadása: „Cukornélküli gyümölcsbefőzés.” Laurisin Miklósné előadása.

12.00: Harangszó. Himnusz.

12.10: A Folyamerők szalonzene-kara játszik a Nemzetközi Vásár stúdiójából. 1. Pécsi József: Puztai látomás; 2. Weninger: Egyveleg Waldteufel műveiből; 3. Sándor Jenő: Palotás és friss; 4. Egyveleg Lineke műveiből; 5. Bayer: Babatündér, egyveleg. Közben

12.40: Hírek.

1.20: Időjelzés, vízállásjelentés.

1.30: „Honvédeink üzennek.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Sthymmel Miklós tánczenekara játszik a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

2.30: Hírek.

2.45: Műsorismertetés.

3.00: Árfolyamhírek, árak.

3.20: Toki-Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

4.10: „Méhely Lajos laboratóriumában.” Irta Méhes Gyula dr. egyetemi tanár. Felolvasás.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Szlovák és ruszin híradás.

5.15: Holéegy-együttes énekel a Nemzetközi Vásár stúdiójából.

5.40: „Texasi rém helyett sárnya rózsá.” Irta Fėja Géza. Felolvasás.

6.00: Szórakoztató zene. 1. Johann Strauss: Asszonyháború, nyitány; 2. Mohr: Szivárvány, keringő; 3. Lehár: Frasquita, egyveleg (előadja a rádiózenekar). Hangfelvétel.

6.33: Hangképek — Innenonnan.

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Az ifjúság nemzetvédelmi nevelése.” Bartos Dezső dr. orvosszázados előadása.

7.30: Bánlel Ernő zongorázik. 1. Brahms: a) g-moll ballada; b) b-moll intermezzo; c) esz-moll scherzo; 2. Liszt: a) Wallenstadti tónál; b) f-moll tanulmány.

7.55: „Ahol gyermek voltam.” Schöpflin Aladár beszél Pöszönyről.

8.15: Könnyű zene — könnyű percek. Közreműködik Marjay Erzsébet, Angyal-Nagy Gyula, Horváth József, Gáspár Lajos cigányzenekara és a Rádiózenekar Rajter Lajos vezényletével.

9.40: Hírek.

10.15: „Üzen az otthon.” A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Rácz Berei cigányzenekara muzsikál.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

6.35: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági felőrája.

7.00: Tabányi Mihály jazz-együttese játszik.

7.30: 1. A kutya. 2. Az ítélet. Szalay László elbeszélései. Felolvasás.

8.00: Hírek.

8.10: Kamarazene. 1. J. S. Bach: Trio (Poltronieri, Bonucci és Casella); 2. Beethoven: Vonósnegyes (F-dur, 58. mű. 1. sz., Capet vonósnegyes).

9.10—9.40: 1. Egyedül. 2. Háborus nyár. Lovass Gyula elbeszélései. Felolvasás.

10.10—11.00: Debussy művek a szerző születésnapján. 1. Szonáta zongorára és gordonkára (zong.: Casadesus, gord.: Maurice Marechal); 2. Bergamasque szvit (zongora: Walter Gieseking); 3. A tenger — szimfónikus költemény (Conservatoire zenekar, vez. Coppola).

KASSA

6.40: Budapest I. műsora.

9.00: I. rész: Operett-részletek. II. rész: Magyar nóták.

10.00: Budapest I. műsora.

11.40: Magyar és szlovák híradás, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó a Dómból. Rákóczi fohásza és Himnusz.

12.10: Budapest I. műsora.

6.35: Budapest II. műsora. (Földművelés.)

7.00—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP

augusztus 23

BUDAPEST I.

5.00—6.30: A szeretet hullámhosszán. Honyvédeink családtagjai üzennek a Nemzetközi Vásárból. Hangfelvétel.

8.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene. 1. Liszt: IX. rapszódia (Pesti karnevál); 2. Kodály: Székely fonó — A csitári hegyek alatt (Höster Endre); 3. Johann Strauss: Cigánybáró, dal (Szabó Luiza); 4. Kacsóh Pongrácz: János vitéz — a) Fuszulyka szára; b) A furulyám (Jámbor László); 5. Gungl József: Amorettek tánc, keringő (zenekar); 6. Csiky János: Panasz, dal (Udvardy Tibor); 7. a) Dankó Pista: Nagy Bercsényi Miklós (Endródi Sándor verse); b) Te vagy a legény Tyukódi pajtás; c) Csínom Palkó, Csínom Jankó (klarinetező és Farkas Jenő cigányzenekara); 8. a) Teghze-Gerber Miklós: Népem, népem (Tury György verse); b) Talpra legény (Cselényi József); 9. Csermák-Káldy: Diszpalotás, csárdás (Magyar Imre cigányzenekara).

8.45: Hírek.

9.00: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Flóriánról elnevezett budai görög katolikus magyar plébániatemplomból.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben P. Angyán Fülöp máriaremetei szervita házfőnök mondja. Énekel a templom énekkara Berg Ottó vezetésével. Orgonál Kereszty Jenő.

11.15: Evangélikus istentisztelet a Deák-téri templomból. Igét hirdet Kemény Lajos budapesti esperes.

12.15: Leventeműsor. Fricsay Richárd: Magyar virtus, induló (hanglemez); 2. Addig üsd a vasat, míg meleg (P. Tarcsafalvy Lajos hangjátéka. Előadják a leventék); 3. Lehár — Dankó: Lyuk, lyuk, induló (hanglemez); 4. Kőműves Kelemenné balladája. Előadják a leányleventék; 5. Müller József: Jászkun-induló.

12.55: „Magyarok a keleti háborúban.“ Darvas János előadása.

1.10: Szórakoztató zene. 1. Gebhardt Rio: Tánclegenda; 2. Zander: Az aranyhegedű (hegedű: Budaházi Fehér Miklós); 3. Ranzato: Velencei éjféli, intermezzo; 4. Lehár: Giuditta, egyveleg. Előadja a Rádiózenekar. Vezényel Bertha István. Hangfelvétel.

1.45: Időjelzés, hírek, vízállás-jelentés

2.00: Művészelemek. 1. Erkel: Hunyadi László, nyitány (Budapesti Filharmonikusok, vez. Ferencsik János); 2. Wagner:

Lohengrin — Grál elbeszélés (Richard Crooks); 3. Liszt: Súrsum corda (zongora: Bartók Béla); 4. Verdi: Luisa Miller, ária (Aureliano Pertile); 5. Boito: Mefistofele, ária a IV. felvonásból (Fanelli, Pauli és Masini); 6. Dvorzsák: Szláv tánc (mélyhegedű: Lionel Tertis); 7. Schumann: Nem sujt a vád, dal (Svéd Sándor); 8. Sibelius: Dal (Rautawaara); 9. Massenet: Festői jelenetek IV. tétele (Bohémeek ünnepe, zenekar); 10. Dobai Pál: Katonánóták (nagykörösi ref. tanítóképző intézet énekkara, vez. Márton Barna); 11. Tosti: Malinata, dal (Dusolina Giannini); 12. Rossmann: Tarantella, szimfónikus tánc (a berlini német rádió zenekara, vez. Beutler).

3.00: Mihály Béla dr. miniszteri titkár előadása. a) Ipari növények termésének átvétele; b) Rétek és legelők szerepe a háborús gazdálkodásban. Su-lyok Tivadar dr. miniszteri osztálytanácsos előadása. A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.

3.45: A Mária Terézia 1 honvédegyalozred zenekara. Vezényel Pongrácz Géza. 1. Rixner: Bagatell, nyitány; 2. Rutkay Aladár: Fehér rózsza, keringő; 3. Moret: Holdfény, szerenád; 4. Bizet: Carmen, ábránd; 5. Márk Béla: Cseresznyevirágok; 6. Sidney-Jones: Gésák, részletek.

4.40: „A dohány.“ Moravek Endre dr. előadása. Közművelődési előadássorozat.

5.00: Magyar, szlovák és ruszin híradás.

5.20: „Egy régi majális.“ Irta és összeállította Szathmáry Antal. Közreműködik Szilvassy Margit, Orosz Vilma, Bilicsi Tivadar, Háromy Imre, Örkényi Éva, ezenkívül népség, diákság, rezesbanda, dalárda és Oláh Kálmán cigányzenekara. A majális elmeséli Szilassy László. Vezényel Vincze Ottó. Rendező A. Balogh Pál. Hangfelvétel.

6.20: „A fénykép.“ Kádár Erzsébet elbeszélése.

6.40: Gounod: Faust, baletzene. (Szimfónikus zenekar, vez. Busser.)

7.00: Magyar, német és román híradás.

7.20: „Kolozsvári ötvösök.“ Hangjáték egy felvonásban. Irta Gyallay Domokos. Rendező Barsi Ödön. Személyek: Fodor István, a kolozsvári ötvös céh feje — Hosszu Zoltán; Mihály, a fia — Pálóczy László; Urszike, a leánya — Dayka Margit; Apafi fejedelem — Nagy Adorján; Udvarmester — Szőke Lajos; Végh András — Greguss Zoltán; Antal, céhmester — Solthy György; Péter, céhmester — D'Arrigo Kornél; Máthé, céhmester — Szőke Sándor. Hangfelvétel.

7.45: Magyar nóták. 1. Teghze-Gerber, Miklós—Sághy Ilona: Gyógyítgatom a lelkeket (László Imre); 2. Müller Ferenc—Pósa Lajos: De ki tudnám panaszkodni magamat (Orbán Sándor); 3. a) Murgács Kálmán—Agyagfalvi Hegyi: Tük-rös piros szív; b) Nagy József dr.: Veszek én még rámás csizmát (Cselényi József); 4. Huszár mulatság (ifj. Berkes Béla cigányzenekara).

8.00: Hangképek a vasárnap sportjáról. Beszél Legenvei József dr.

8.25: „Népszínmű-részletek.“ Patáky József előadása. Közreműködik Nagy Izabella, Raffay Erzi, az Operaház tagja, Csongor István, a Székesfevárosi Zenekar Turay Mihály vezényletével és énekegyüttes. Rendező Zakál Dénes dr.

9.40: Hírek és löversenyeredmények.

10.15: Melles Béla-zenekar. Vezényel Vincze Ottó.

11.00: Német, olasz, angol, francia és finn híradás.

11.25: Táncczene.

12.00: Hírek.

BUDAPEST II.

11.15: Korényi Aladár cigányzenekara muzsikál.

12.15: Szórakoztató zene. 1. Suppé-Líncke: Afrikai utazás, nyitány; 2. Johann Strauss: De-nevér, egyveleg; 3. Lehár: Dunai legendák, keringő; 4. Zakál Dénes: Virág-szvit. Előadja a rádiózenekar. Hangfelvétel.

3.00: Táncczene.

7.15: Sovinszky László szalonzenekara. 1. Johann Strauss: Tavaszi hangok, keringő; 2. Kéler Béla: Romantikus nyitány; 3. Pöncchielli: Gioconda, órák tánc; 4. Massenet: Meditáció; 5. Kiss-Angyal Ernő: Séta Budán, keringő; 6. Hubay: Részletek Lehár műveiből.

8.00: Hírek.

8.10: Náray Irén zongorázik. 1. Mozart: Török induló; 2. Chopin: B-dúr mazurka; 3. Chopin: cisz-moll keringő; 4. Schubert: Impromptu; 5. Schumann: Miért? 5. Rachmaninov: cisz-moll prelúd; 7. Grieg: Madárka; 8. Grieg: Pillangó.

8.35: Német zenei miniatűrök. 1. Goethe és Beethoven találkozás; 2. A „Parsifal“ bemutatása Bayreuthban.

9.00: Művészelemek. 1. Beethoven: F-dúr románc (hegedű: Siegfried Borries); 2. Csajkovszkij: Szerenád vonószekarra (amszterdami Concertgebouw zenekar, vez. Mengelberg).

KASSA

8.00: Budapest I. műsora. (8.45-
kor hírek.)

12.15: Hírek, heti beszámoló.

12.30: Danyi Pál cigányzenekara muzsikál.

1.10—végig: Budapest I. műsora

Déliabál

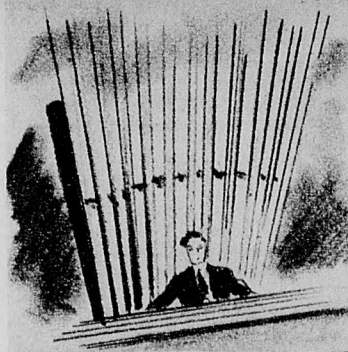
*Etelka a Taray fogtá-
dül a Bükk-
szagi falai-
kült mindi-
szikáló cse-
temetni, f-
tanári dip-
békülve ve-
talán utol-
lomvári el-*

*Amikor
mingyárt a
házai köze-
dombokon
Etelka, A
tásul kis
neki szor-
minden te-
hány kate-
Tamás, a
milyen gaz-
a termőföld
a búza és
itt fenn, e-
bokor előtt
ban simult
kis leányk-
és hajlott
leányfej, I*

*Itt fenn
tel ez előtt,
lyen mos-
Taray Lá-
rozsdaszín-*

*Egyszern-
fűlét. Föl-
már mego-
dobogás. A
erősödött
úton már
patkók cs-
egy-két
amely má-
telen föl-
nak még
egyetlen le-
mert a kö-
fergeteg, I*

Déliabál

Egy csók története

IRTA: SZENTGYÖRGYI FERENC

1.

Etelka a lányoknak énekórát tartott. Táray fogta a pálcáját és elindult egyedül a Bükkös felé. A falusi iskola mészszerű falai közül ide, a Bükköstre menekült mindig legszívesebben. Az erdő muzsikáló csendjében fájdalom nélkül tudta temetni, feledni Párizst, a Sorbonne-t, tanári diplomáját és lelke mélyén megbékülve vette tudomásul életének új és talán utolsó stációját: a mészszerű salomvári elemi iskolát.

Amikor megérkezett Salomvárra — mingyárt az első napokban, — a falu apró házai közül keskeny dűlőutakon, szelíd dombokon a Bükköstre kalauzolta Szabó Etelka. A dióbarnaszemű, melegepillantású kis kartársnő. Itt magyarázott neki szorgalmasan, mint aki ismert minden tanyát, minden majort, tudta, hány katasztrális hold báró Murányi Tamás, a salomvári földesúr erdeje, milyen gazdag a vadállománya és hogy a termőföldnek melyik részén kövérebb a búza és hol satnyább a rozs. És igen, itt fenn, a Bükkösön, egy galagonyabokor előtt, a haldokló nap biborsugarában simult hosszabban először egy puha kis leánykez, Etelka keze az ő kezébe és hajolt engedelmesen egy barnafürtű leányfej, Etelka feje az ő vállára.

Itt fenn a Bükkösön, alig néhány héttel ezelőtt, ezen a széles erdei úton, amelyen most halkan füttyörészve ment Táray László és pálcájával a hulló rozsdaszínű leveleket ütögette.

Egyszerre különös zaj csapta meg a fülét. Fölfigyelt. A másik pillanatban már megállapította, hogy ez a zaj lódobogás. Állt és várt. A lódobogás egyre erősödött és a kemény, agyagos erdei úton már tisztán ki lehetett venni a patkók csattogását. Aztán ismét elmúlt egy-két pillanat mikor az út végén amely már behajolt a sötétségbe, hirtelen fölbukkant egy fekete pont. Táraynak még csak anyyi ideje volt, hogy egyetlen lendülettel beugrott az erdőbe, mert a következő pillanatban, mint bőszen fergeteg, habzó szájjal, vad, örült iram-

ban, siketen és vakon vágatott el mellette egy fekete ló. A csillogó kengyelvasak sírva, csörömpölve úsztak utána a levegőben.

A ló hátán a nyereg üres volt.

Táray csak egy pillanatig gondolkodott, azután futásnak iramodott. A sötétség, amelybe behajlott az erdei út, lassanként oszladozott előtte. És akkor végre az út szélén, az árok partján, egy halom száraz felevélen valami fekete tömeget pillantott meg. A következő pillanatban rekedt ordítás szakadt ki a torkából.

A száraz felevélen lovaglóruhában, sápadtan, eszméletlenül a bárónő feküdt. Báró Murányi Tamás leánya, Murányi Éva.

Táray az első pillanatban tehetetlenül, kétségbeesetten állott a mozdulatlan leány előtt. Aztán térdrevetette magát. Szíve fölé hajolt és megfogta pulzusát.

— **É! É!** — kiáltotta.

Akkor hirtelen átvillant agyán, hogy az erdészlak alig kétszáz lépésnyire van ide. Őlébe kapta a leányt, futni kezdett vele. Melle zihált, homloka nedves lett, szája kiszáradt, térde megremegett és mégis milyen könnyű volt ez a teher!

— Erdészné! Erdészné! — kiáltotta Táray, amikor kifulladásra végre elérte az erdészlakot és belerúgott a csukott ajtóba. — Víz! Víz! Rohanjon, az Isten szerelmére!

Mire az erdészné behozta a vizet, Éva már nyugodtan ült a lócán és inkább csak a látszat kedvéért nedvesítette meg a száját.

— Igazán magam sem tudom, hogyan történt. Lassú ügetésben haladtam az úton s egyszerre egy roppanást hallottam... talán egy korhadt faág zuhant le... a másik pillanatban Betyár fölkapta fejét s mire én magamhoz tértem, késő volt. Egyszóval: lepottyantam.

Kissé elgondolkozott, majd Tárayhoz fordult:

— De hogyan kerültem én ide?... és... és... maga is? Nem értem...

Táray elmondta.

Éva akkor kezét nyújtotta.
— Ezt nagyon köszönöm magának. —
Aztán felállott. — Hanem jó lesz, ha in-
dubunk hazafelé! Betyár már megvitte
a hírt és elképzelem, nagy riadalom van
otthon.

Elindultak. Táray szóltalanul haladt
Éva mellett és csak néha-néha lopva
mert felnézni rá. Éva törte meg a néma-
ságot.

— Megszokta már az itteni életet? —
kérdezte Táraytól. — A nagy csendet?

— Nappal igen, de éjszaka még felria-
dol: rá.

— Ezt érhető. Párizs után...

— Igen. Nem volt semmi átmenet. A
kérvényemet még Párizsból küldtem el
és amikor hazautaztam, Pesten csak any-
nyi időt töltöttem, hogy még felkeres-
heltem édesanyjamat.

Hirtelen kocsizörgés és lódobogás
ütötte meg a fülüket.

— Ertem jönnek — állapította meg Éva
kis hallgatóság után.

Táray valami nyilalásfélét érzett a
szíve tájékán.

— Kár — mondta aztán.

Maga sem tudta, hogyan buggyant ki
száján ez a szó, de kibuggyant. Éva
megállt. Táray is. Egymásra néztek.
Egymás arcát kutatták. És nem szóltak
egy szót se.

A homokfutó vágatva közeledett.

— Evi, Evi, mi történt veled?

A báró hosszú, szikár alakja mint
félárboera eresztett zászló hajolt ki a
vágatva közeledő kocsiból. Éva és
Táray előtti megtorpanak a lovak. A
báró egyetlen lendülettel leugrott a ko-
csiról. Éva hozzáfutott.

— Nincs semmi baj, apus — kiáltotta
jókedvűen. — A Betyár megbolondult
és én lepottyantam. Nem történt semmi,
amint látod, minden tagom ép. Szeren-
csére erre járt a tanító úr, aki fölsze-
dett az árok partjáról.

A báró csak akkor vette észre Tárayt,
aki félrehúzódott az út szélére.

— Nagyon köszönöm, kedves tanító úr
— lépett hozzá és kezét nyújtotta.

2.

Három nap múlva újra találkozott
Évával a széles erdei úton.

— Napok óta hajszolom magát — kiál-
totta Éva.

Megállította a lovát és villámgyors
mozdulattal leugrott a nyeregéből.

— Parancsoljon velem, bárónó — mondta
Táray remegő hangon.

Éva beledugta karját a kantárba.

— En tulajdonképpen bocsánatkéréssel
tartozom magának.

Táray nem értette.

— Igen, magának. A multkori esetért.
Hogy magát itt hagytuk és nem vettük
fel a kocsira.

Táray hebegett, dadogott valamit. Éva

pedig engedte, hogy egy kicsit kínlód-
jék, majd anélkül, hogy ránézett volna
Tárayra, újra megszólalt.

— A bocsánatkérésen kívül volt még
valami más is, ami nem engedett nyu-
godni.

Táray szembogara kitágult.

— Más?

— Igen. Az örök női kíváncsiság...
A multkor ugyanis, mielőtt elváltunk
volna, maga kiejtett egy szót, amit akkor
nem értettem és most sem értek.

— Egy szót?

— Egyetlen szót. Csak annyit: kár. Ezt
mondta. Ugy-e, ezt mondta?

Táraynak remegett a szája széle.

— Igen, ezt mondtam.

— Nos és? — fordult feléje a leány és
megállt. — Nem gondolja, hogy most va-
lami magyarázattal is tartozik nekem?

— Hogy én magyarázattal?... Hogy
a bárónó úgy gondolja, hogy én... én
tartozom?... — Évára nézett hosszan,
majd kimondta. — Hát igen... Ha még
nem érezte, ha még nem tudja, akkor
tudja meg. Szeretem.

A leány oldalt billentette a fejét és na-
gyon halkán csak ennyit kért: kért tőle:
— Biztos maga ebben?

Szemben álltak egymással. Mozdulat-
lanul. Egy perc mult el, talán annyi
sem. Táray egy lépést tett előre. Már
nem látott mást, csak egy összeszorított
büszke száját, amely olyan volt a fehér
teányarcon, mint a szüztiszta hóra hul-
lolt piros vércsepp. Akkor jobbkarjá-
val remegve átölelte a leány nyakát,
balkezeivel pedig megfogta az állát.
Éva feje hátrahanyatlott. És a férfi
szája rátapadt a büszke, összecsuksott,
vérpiros leányszájra...

3.

Táray egy álló héten át mindennap
futotta, lohotta végig az erdei utat —
hiába. Átkutatta az erdőt, csapzott haj-
jal, zihállan berontott az erdőszlakba,
ott kifújta magát, aztán — abban a hű-
ben, hogy talán éppen most kerülte
el — rohant vissza.

És nem találta. Éva eltűnt.

— Hát ezt is lehet? Hát a kastélyok-
ban ez a szokás? — csuklott fel Táray-
ban a kérdés.

Végül is megtudta a valóságot. Hogy
a bárók két héttel ezelőtt elutaztak.
Csak farsangra fognak visszatérni. Ak-
kor sem Salomvárra, hanem Pestre.

— Éva tehát nem örökre búcsúzott el
tőlem — gondolta Táray és ez a gondo-
lat megnyugtatta.

Egy délután bekopogott hozzá a sek-
restyés. Hogy a tisztelendő úr kéreti.

— A báró úrtól kaptam levelet Buda-
pestről — kezdte a plébános, miután Tá-
ray helyet foglalt. — A báró úr ebben
a levélben arról értesít engem, hogy a
bárókisasszony férjhez megy és...

Déliabál

Táray e...
— Hog...
mondani?...
kisasszon...
— Igen...

szony...
sen a plé...
úr leány...

Táray n...
uralkodn...
egy beteg...
szörögve...

— Hog...
szony...
De ez le...

— Már...
lehetetlen...
nító úr...
asszony...
ezt pont...
szén én...

Kis cs...
— Az...
— szóla...
plébános...
óhajának...
itt lesz...
munkban...
hetséges...
gek köz...
Éppen e...
Gounod...
jának...
küldte...

— Hát...
fejét Tá...
Annyi...
megelt...
pap me...
megsim...
— Nem...
gát, ked...

— Tisz...
meghalo...
könnyek...
— Ugy...
lehet ily...
olyan...

Minth...
virágát...
a kis...
a szín...
egy h...
kilépő...
Amikor...
elindult...
gen par...
tak a r...
orgona...

az ének...
az „Av...
gen, hu...
felhő n...
volna e...
lon át...
volna a...

Minth...
virágát...
a kis...
a szín...
egy h...
kilépő...
Amikor...
elindult...
gen par...
tak a r...
orgona...

az ének...
az „Av...
gen, hu...
felhő n...
volna e...
lon át...
volna a...

Minth...
virágát...
a kis...
a szín...
egy h...
kilépő...
Amikor...
elindult...
gen par...
tak a r...
orgona...

az ének...
az „Av...
gen, hu...
felhő n...
volna e...
lon át...
volna a...

Minth...
virágát...
a kis...
a szín...
egy h...
kilépő...
Amikor...
elindult...
gen par...
tak a r...
orgona...

az ének...
az „Av...
gen, hu...
felhő n...
volna e...
lon át...
volna a...

Minth...
virágát...
a kis...
a szín...
egy h...
kilépő...
Amikor...
elindult...
gen par...
tak a r...
orgona...

az ének...
az „Av...
gen, hu...
felhő n...
volna e...
lon át...
volna a...

Minth...
virágát...
a kis...
a szín...
egy h...
kilépő...
Amikor...
elindult...
gen par...
tak a r...
orgona...

az ének...
az „Av...
gen, hu...
felhő n...
volna e...
lon át...
volna a...

Minth...
virágát...
a kis...
a szín...
egy h...
kilépő...
Amikor...
elindult...
gen par...
tak a r...
orgona...

Táray elsápadt.
— Hogyan méltóztatott mondani? Hogy a bárókisasszony?

— Igen, a bárókisasszony — felelte csendesen a plébános. — A báró úr leánya.

Táray nem bírt tovább uralkodni önmagán. Mint egy beteg gyermek, nyöszörgöve jajdult fel.

— Hogy a bárókisasszony... Hogy Éva... De ez lehetetlenség!

— Már miért volna ez lehetetlenség, kedves tanító úr? Éva bárókisasszony most húszéves, ezt pontosan tudom, hiszen én kereszteltem.

Kis csend következett.
— Az egyházi esküvő — szótalt meg ismét a plébános, — a báró úr óhajának megfelelően, itt lesz a mi templomunkban. Amennyire lehetséges, díszes külsőségek között tartjuk meg. Éppen ezért a báró úr Gounod „Ave Maria”-jának kótáját is elküldte.

— Hát még ezt is? — kapta fel a fejét Táray.

Annyi keserűség, annyi fájdalom remegett Táray hangjában, hogy az öreg pap megsajnálta. Odalépett hozzá és megsímogatta a haját.

— Nem szabad annyira elhagyni magát, kedves fiam.

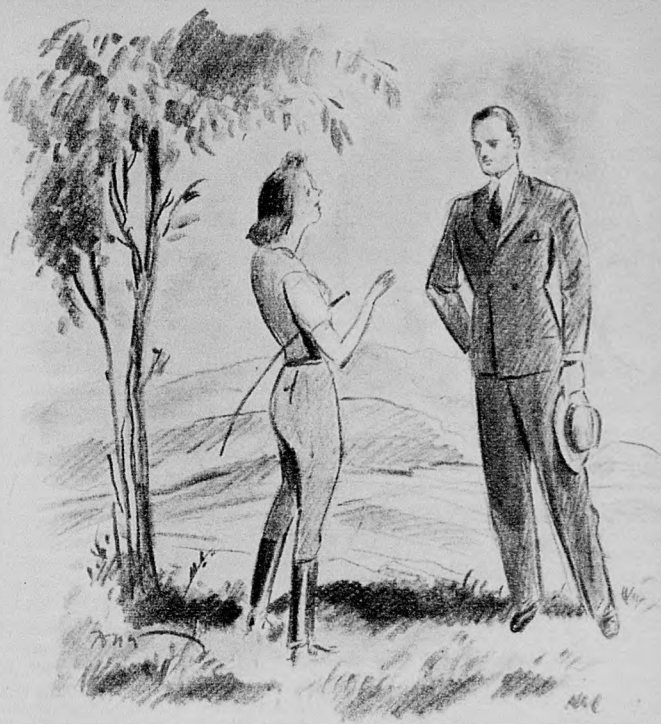
— Tisztelendő úr, én belepusztulok, meghalok ebbe — nyögte visszafojtott könnyek között Táray.

— Ugyan, ugyan, tanító úr, hogyan lehet ilyesmit mondani. Meghalni! Nem olyan könnyű az, meghalni...

4.

Mintha a tavasz minden színes, illatos virágát leszakították volna, olyan volt a kis salomvári templom belseje. És a színek, illatok áradatában, mint egy hófehér csipkefelhő, oltárképből kilépő angyal, olyan volt ő, Éva! Amikor aztán ez a hófehér csipkefelhő elindult az oltár elől és a vörös szőnyegen parányi lábai elé hódolattal hullottak a rózsák szirmai, akkor felzúgott az orgona. Majd egyszerre csak felzendült az ének. Lágy, meleg bariton hangon az „Ave Maria”. Lent, a vörös szőnyegen, hulló virágosóben a hófehér csipkefelhő mintha egy pillanatra megállott volna és mintha a menyasszonyi fátylon át egy ragyogó szempár fellekintett volna a kórusra.

Délibáb

Csak egy szemrebbenésig tartott az egész.

— Hát ebbe sem hasadt meg a szívem? — nyöszörgött fel Táray.

A templom akkor már kiürült, a sekrestyés akkor már elkoppantotta a gyermeket, összegöngyölte a vörös szőnyeget és a templomajtóban nemsokára megfordult a zár.

Táray ott ült az orgonánál, rákönykölt és fejét belehajtotta két tenyerébe. A haldokló virágok utolsó illatukat lehelték a szentelt falak között. Aztán mintha fölnyikorgott volna a torony falépcsője.

Táray meg se moccant.

Egyszerre csak puha, meleg simogatást érzett a haján. Összerezcent. S amikor a puha, meleg simogatás megisméltődött, hirtelen felkapta fejét. Aztán felugrott. Megfordult. Szembogara kitágult, szájaszéle megremegett.

— Etelka!... Maga eljött?...

— Hűvös van itt, László. Megfázik, jöjjön szépen haza.

Táray nem felelt, szó nélkül engedelmeskedett. Elindultak. Ketten, együtt. Lassan, szóltanul. Aztán Etelka puha, meleg kis keze megkereste Táray kezét és megfogta. És kézenfogva, mint édesanya az eltévedt gyermekét, vezette vissza, haza.

Amália-Julia. Szomorú sorait a szívemmel olvastam s úgy látom, elérkezett élete nagy válságához. Jó volna, ha édesanyja állna mellette, megértő szeretettel, mert így nehéz lesz megtalálnia a helyes utat. Okosan látja, hogy ez a korkülönbség nagy akadály. Más bizonyítéka a férfi érzéseiről nincs, csak annyi, hogy félnék és kerüli. Valószínű azonban, hogy ez csak becsületességének bizonyítéka, mert ő maga is belátja, hogy nem egészséges ez a vonzódás. Ez a különbség idővel csak a nő s bármilyen becsületes maradjon is a férfi, nagy veszedelem fenyegetné a házasságot: az asszony féltékenysége. Biztos megélhetési forrását ott-hagyania nem szabad. Próbáljon anyai érzésekkel gondolni a férfit és igyekezzék visszacsalogatni elvesztett nyugalmát. Ha főnöke megértő, nős ember, kérje meg, hogy helyezze át másik osztályra. A közeledés különben is a férfi feladata volna. Talán legjobb lenne néhány heti szabadságot kérnie; az alatt átgondolhatná helyzetét s felgyógyulva, elbékülve, esetleg teljesen más körbe juthatna be, ahonnan mosolygva nézné mostani céltalan vívódásait.

Erzsébet-Vilma. Nagy asszonyi tragédiát érzek a leveléből s olyan készséggel adnék tanácsot. De úgy, ahogy gondolja, nem tehe-

tem. Hármás betegsége állandó gondozást, kezelést kíván s bár vágya természetes, mégis csak kezelő-orsvosa döntheti el, hogy szabad-e ilyen körülmények között beteljesülését sürgetnie. Szeptemberben írjon újra. Nagyon érdekel sorsa, mert érzem a tisztalelkű asszony vívódását. Legfontosabb volna az egészséges, megfelelő lakás, de ma még erre is nehéz szert tenni. Pedig az maga fél gyógyulás volna. Jó kívánságait köszönöm és szeretettel viszonozom.

Halott szerelmes. Vártam sorait, de késve kaptam meg őket. Verseit így aztán csak szeptemberben adhatom át és nem ígérhetek semmit, mert közlésük nem tőlem függ, hanem a hivatásos bírálóktól. De higgye el, hogy már megírásuk is vizsgáztatást jelenthetett, hiszen a lélekből kitermelt és szavakba foglalt fájdalom már veszít eredeti kegyetlenségéből. Nagy érdeklődéssel olvasom a többi is, ha még volna hasonló tárgyú verse. Szeretettel üdvözlöm.

Sürgős. Ugy látszik, ingerlékenysége komoly idegbajra vezethető vissza s ez rontja mindkettőjük életét. Talán édesanyja sem egészséges s kettőjük kirohanásából születik aztán az örökös veszekedés. Jó volna, ha idegorvoshoz fordulnának mindketten, az aztán ki-elemezne szerencsétlenségük okát. De így is sokat segíthetnének magukon állandó fegyelméssel. Fogadjja meg, hogy nem felesel, nem ellenkezik. Ha ezt meg tudja tartani, már is nagy lépéssel halad a gyógyulás és áldott béke felé.

Szép akarok lenni. Természetes kívánság, de csak szakorvos segíthet gyógyuláshoz, a tiszta archbör egészséges szépségéhez.

Szöke kislány. Névtelen levelekre ezután nem fogok válaszolni. A levélrókáim tudnak rólam, de én még annyiról sem lehetek bizonyos: csakugyan szöke-e,

igazán 17 éves-e az, aki a sorokat írta. Kérdése is komolytalan. Ha az egyik férfi őszintén megmondta, hogy nem akarja elvenni, miért probléma, hogy melyiket válassza két udvarlója közül? Azt hiszem, egyik sem az igazi. Ha az jött volna el ifjú életébe, nem kérdezné, mert bizonyosan tudná, a szíve megmondaná: ez az!

Barna menyasszony. Bármennyire elfoglaltak is, mégis jelentkeznők kell a lakásukhoz tartozó kerületi Előjáróság, hol a szükséges iratok ügyében minden felvilágosítást megadnak. Orvosi vizsgálat is kötelező, ezt azonban a munkahelyük szerint illetékes betegséggyógyító elvégzi s csak aztán kell a tisztiorvoshoz menni, az ott kapott iratokkal. Házassági kölcsönt az EPOL folyósít, igen kedvező feltételekkel, ezeket a feltételeket is legjobb személyesen megkérdezni.

Falevél. Szeretettel olvastam sorait. Szülei ellenszenvét az ápolónői pálya iránt nem értem. Kormányzóhelyettesünk Hitvesének példája igazán megnyugtathatná őket. Kár, hogy nem írta meg: hány éves és mit végzett? De bármint legyen is, csak azt mondhatom: szívbéli vonzódás nélkül nem szabad férjhezmennie. Természetes, hogy szülei ezt az életformát kívánják leányuknak, az is nagy dolog, ha valaki megválthat, megváltoztathat egy férfit. De mindezt mégsem elégséges, ha ezt a férfit nem szereti. Még a szülőknak sem hoz boldogságot az ilyen kikényszerített házasság. Igyekezzék ezt szüleivel megértetni és várjon. Ha az ápolás a hivatása, akkor tartson ki jogos vágya mellett. Ez még nem jelenti azt, hogy valamikor, ha a házasságra testben-léleken megérleli az igazi férfi megérkezése, boldog asszony nem válhatik Magából. De ha szeretet nélkül megy férjhez, sohasem lesz elbékült és megelégedett.

Kérem kedves olvasóimat, leveleikre mindig írjanak jelítést, mert anélkül nevüket, vagy városuk nevét, esetleg mind a kettőt használom jeliségem. Magánlevelet nem írhatok

NŐK

a hölgyek, ujjak javának, de ez maguknak lesz a kötelessége. Érdekes, nem az anyai kis kerámia miután a összeállított rá. Láttam kosztümöt ezenkívül számmal. A gas nyakú betakarja türik. Min síma volna reket", an lással ké anyagból, sak erre.

Nemcsak részülnek a csipkeruha Fermészet készült a pon élénk díszítve, sűrű aran kötött te

Az ősz sem sugár hát megsz levél a készült ő helyüket színű gyűző naranc lyukban, sőt láttam hát, amé vonalát m egyetlen c elhelyeztet szorú, amé minkertne na: alma banán, ci dió, mog ribiszke f egymásba szinpomp formájuk a figyelme ként túlo fekete ru

E legyá n komplé.H esikos rub rozott fel esikos öv kos a t

NŐKRŐL A NŐKNEK

IRJA : HATTYASY KATALIN

Kötőgeinek

a hölgyek, még a strandon is. Persze, a szorgalmas ujjak javarészt a Vöröskereszt számára ügyeskednek, de ezen túl sok őszi holmit is kötnek már maguknak a nők. Őszre ismét nagyon divatos lesz a kötött kosztüm, sőt a kézzel kötött ruhák is. Érdekes, hogy az új kötött modelleket már nem az anyaggal magával mintázzák, hanem kis kerámiaecsigákat varrnak rá elöl, vagy, miután a kötött ruharészeket a szalonban összeállították, elütőszínű pettyeket hímeznek rá. Láttunk néhány kézzel kötött, bélelt kosztümöt bársonygallérral is. Készülnek ezenkívül természetesen pullóverek is szép számmal. Ezek közül most az egészen magas nyakúakat favorizálják. A pullóvernyak betakarja az egész nyakat és felül visszahúzódnak. Míthogy azonban ez így nagyon síma volna, kívül viselik a „gyapjúékszerket”, amelyek szintén kötással, horgolással készülnek, persze élénk színű anyagból, a maradékok nagyon alkalmasak erre.

Nemcsak kosztümök és délelőtti ruhák készülnek kötve, hanem délutáni kötött csipkeruhát is láttunk, sőt estélyit is. Természetesen fénytelen gyapjúból készült a délutáni, aranybarna alapon élénk sárga, nagy láncöltésekkel díszítve, az estélyi modell pedig sűrű aranycsipkéből volt, szintén kötött technikával készítve.

Az őszi kosztümekszer korántsem sugároz őszi hangulatot, tehát megszűnt a hervatag színű falevél a gomblyukban, a fából készült őszi lomb a nyakban, helyüket elfoglalta az élénk színű gyümölcsdísz. Diónagyságú narancsok virítanak a gomblyukban, ágastól, levelestől, sőt láttunk olyan estélyi ruhát, amelynek síma fekete vonalát még jobban kiemelte egyetlen dísz, a dekoltázsba elhelyezett gyümölcskoszorú, amely miniatűr vitaminkertnek is beillett volna: alma, körte, narancs, banán, citrom, zöld füge, dió, mogyoró, szilva is ribiszke fonódott szépen egymásba, hogy élénk színpompájukkal, kecses formájukkal felhívják a figyelmet az egyébként túlságosan egyszerű fekete ruhára.

Elegáns délutáni komplé. Barna-fehéresíkos ruhára drapírozott fehér kabát, esíkos övvel. Csíkos a turbán is

Mi a divat?

Nadrágszoknyában: a nagykockás, durvaszövésű, csipőn kétoldalt gombolódó, viszont a szoknya éleinél elől és hátul zipzárral csukódó. Magasnyakú pullóvert viselnek hozzá.

Emprimében: először is a kézzel festett, ami ugyan merő ellentétben van az „emprimé”-vel, azaz nyomtatott mintával, de tarkasága miatt idesoroljuk. Akinek ez túl drága, aprómintás emprimét vegyen és kötényes fazonra varrassa, zárt nyakkal, rövid ujjal, bár néhány modell ujjatlanul is készül.

Kosztümben: a santung minden változata, őszre szövetben az egérszürke, fekete és sötétkék, símában és csíkosban egyaránt.

Kabátban: a fehér, krétaszínű, csontszínű, vajsínű, tojáshejszínű, belső gombolással, bő háttal, vagy franciásan.

Kalaphban: a turbán ezer változata, a fejkendő-stilizáció és délutánra, estére a színes tüllfelhő, őszre pedig a strucc-toll minden színben.

Táskában: a kabát anyagából készült szövettáska, bambuszból szegélyezéssel, az utóbbi azonban frészülhet

Kötényrészes empriméruha, magas derékkal. Érdekes a posztótollas kalap

Kék-fehéresíkos dzsömperruha, faragott esontgombokkal

egyszerű fafaragással, imitációból is. Divatos továbbá a halbórtáska, amely finom, szép, elegáns. Most már hordják a nyári beszerzésű gyékénytáskákat, szalmatáskákat, grosgrain-anyagból készültet is.

Shortban: a térdig érő, felhajtott, nadrág, csíkos, vagy egyszínű anyagból.

Ruhában: jelszó: ha egyszerű, legyen nagyon egyszerű s ha díszes, akkor nagyon díszes. A két véglet. Angolos ruháknál divatos az egyszínű és a csíkos kombináció, franciásnál a bő drapírozott első rész és szoknya. Néha az óriási zsebek úgy esnek a szoknyán, mintha drapírozás lenne.

Dekoltázsban: a szögletes, amely mély és széles is egyben. Néha a ruha vállpántjai nem is a vállon vannak, hanem csak a váll szélén elhelyezett kifliváltómő tartja őket. A dekolázsba virágokat is tesznek, az egyik fekete velursífon estélyi ruhán pedig körös-körül bakelitbetűk sorakoznak fel a szögletes kivágásnál. Az ABC betűi, sorjában. Holott az ilyesmit nem is elemisták viselik és rendszerint — nem is ők olvassák.

Már k...
nokban...
kes az...
kabát, a...
nem egy...
alatta l...
lent ker...
divat. F...
sárgát l...
elegáns...
pelerinek...
nem go...
a nyakár...

Türkizk...
rom rész...
roz

néha es...
vannak...
galléros...
de szép...
drap sz...
kénsárg...
amelyh...
kerámia...
felvonul...
ségkivü...
pompát...
modell...
de ha...
rajtuk...
s hárm...

Délit

ŐSZI MODELLEK

Már készült néhány őszi modell a szalonnokban. Közülük néhányat leírnak. Érdekes az a sima, bevágott zsebes sötétkék kabát, amely elől nyitott és a kabátszárnyak nem egymáshoz gombolódnak, hanem az alatta lévő csíkos flanelruhához. Az alja lent kerekített. A pelerin megint nagy divat. Rövid, élénkszínek készülnek — sárgát láttunk barna szoknyához, — de elegánsabbak a térdigérő, ruhahosszúságú pelerinek, amelyek természetesen szintén nem gombolódnak elől, legfeljebb csak a nyakánál kapcsolódnak, de itt sem mindig,

ruha anyagából készült turbán szinte természetes valami, annyira gyakori s ilyenkor ugyanilyen nagy strasszgombot tesznek a turbánra is. Az idei őszi specialitása az emprimé-szővetkabát, amely ráncolt alsórészrel, bedolgozott övvel készül és többnyire ugyanebből az anyagból van a ruha alatta. A szűk szoknya diadalt aratott s hozzá sokszor eltúlozottan bő felsőrészt varrnak. A japánszabású ujjak — kerekített válltömővel — szintén népszerűek s különösen a divatos franciás szabású kosztümökhöz hordják őket. Ruhaujjban is gya-

Türkizkék délutáni ruha három részben szabott plissírozott szoknyával

Mogyorósbarna gyapjúruha sál-gallérral és izléses szegődíszítéssel

Drap posztókabát barna-kockás posztókombinációval (Botya Lenke rajzai)

néha csak vállra vetettek. Egész együttések vannak pelerinre beállítva. Sötétkék, fehér-galléros ruhához láttunk sötétkék pelerint, de szép volt a borvörös is, szép a drap is, drap szoknyához és piros blúzhoz. Az a kénsárga nyári pelerin is csinos volt, amelyhez bordó ruhát mutattak, nagy kerámiagombokkal. Az őszi modellek között felvonult a rég nem látott strassz, amely kétségkívül ünnepélyességet, sőt valami téli pompát ad most a ruhának. Sok a fekete modell s ezek szabása többnyire egyszerű, de ha nem, akkor is rengeteg strassz van rajtuk. A strasszgombok néha tenyérnyiek s hármát-négyet is tesznek egy ruhára. A

kori a japánszabású. A háromnegyedes ujj átfut az őszebe: sok szövetszövetruha készül így. Néhány különleges ujjszabás között feltűnt az, amely könyökig teljesen szűk volt, válltól könyökig viszont annál bővebb. A karhoz simuló részt magyaros díszítés tarkította s ebből készült a kávébarna ruha kiszélesített övrésze is.

Érdekes vékony flanelből készült kosztümöt tapsolt meg a gyérszámú vendégsereg az egyik szalonban: galambszürke, fehér csíkozású az anyag, a szoknya a csíkok mentén körül berakott s a kabáton állig két sor gomb van. A kabát keresztcsíkos.

DIVATÜZENETEK

K. L.-né, Kolozsvár. A kézzel festett selyem azért divatos, mert mintája eredeti, nem sablonos, szóval nem „emprimé”. Iparművésznek létére könnyen készíthet magának és leányának kézzel festett ruhát. A sima anyagot előbb varrassa meg, csak azután tervezze a mintát, amely ritka, elszórt legyen, esetleg szalagvonalal összekötve legyenek az egyes minták. Nemesak selyemre festhet, hanem vászonra is, az is nagyon divatos. Fessen a vászomból készült sapkakalapra is hasonló mintát, hogy teljes legyen az együttes.

V. W., Hidegkúti-út. A műanyagoktól nem kell azért annyira megijedni, mint az első pillanatban tette. Olaszországban remek tejszövetek vannak s német specialitás a paradicsomszárzövet, kukoricacsutka vegyítéssel. Van gyűrődős és gyűrhetetlen műanyag. Ez döntő körülmény, erre ügyeljen a vásárlásnál.

Vitéz Gy. B.-né, Kaposvár. Az anyag nem lesz elég drapírozott fazonhoz. Ha színkombinációval akarja megoldani a dolgot, akkor citromsárgát ajánlunk a szép barna anyaghoz. De vehet mályvaszínt is. Mindenképpen élénk színt, mert a beküldött minta szerint az anyag kissé sötét. Kepet csináltathat még fehér vagy fehéres szövetből, de jobban ki tudja használni, ha drap anyagból csináltat. A derékiig érő nem annyira divatos, mint a térdigérő. Teljes kabátot pótol. Ha nehézzé az anyag, ne bélelje.

Kisestélyi ruha, fekete-piros-fehér eszós szoknyával, fekete bársony felsőrészszel

Fekete délutáni ruhához való fekete-fehérmintás délutáni kabát, széles lakkövvel, fekete turbánnal

A ha

Hatva tusában nak ezt amely az ségesebb ekkor m tes reme déka, ho mutatja a Parsifa fejezni. akadály nemesak szekre látszó f is remén előterem melyek d hogy a kerüljön a költség folyóirat ter felhí öt éves g ünnep m a Wag rajongói elé kerü

Mit a a Parsif minden lélek leg dig so mondott vallomá reszthez csetlő-b hulló ber feler arany ragyogó gét. Sz rodalma ben Kl várával mények nak hó rontó noszság hama a küzd csillago a szen kást, d tulást, a lelke Wagner muzsika talyosa lódiává élménn A P gét má adáson

Déli

A hatvanéves Parsifal

Hatvan esztendővel ezelőtt, 1882 augusztusában mutatták be Bayreuthban Wagnernek ezt a csodálatos szépségű zenedrámáját, amely az egész emberiség zenéjének legfenyegesebb, legmagasztosabb alkotása. Wagner ekkor már megajándékozta néhány tökéletes remekművel a világot és az volt a szándéka, hogy 1880-tól kezdve egymásután bemutatja új alkotásait, a Bolygó hollanditól a Parsifalig, melyet csak 1883-ra vélt befejezni. A Parsifal bemutatóját azonban sok akadály gátolta. A gigászi mű betanulása nemcsak a kiválasztott énekesekre, zenészekre rótt megoldhatatlan nehézségűnek látszó feladatokat, a bemutató anyagilag is reménytelennek látszott. Ki tudta volna előteremteni azokat a hatalmas összegeket, melyek okvetlenül szükségesek voltak, ahhoz, hogy a Parsifal a zenéhez méltó keretben kerüljön a közönség elé. Wagner barátai a költségek előteremtésének érdekében havi folyóiratot alapítottak. A Bayreuther Blätter felhívásai és a bayreuthi zenei bizottság öt éves gyűjtése végre lehetővé tették a nagy ünnep megszületését. A Parsifal a közönség, a Wagner-muzsika rajongóinak tábora elé kerülhetett.

Mit adott Wagner a Parsifallal a zene minden hívójének. A lélek legbensőbb, eddig soha el nem mondott misztikus vallomását a Kereszthez, a földön csettő-böttő, sárbahulló esendő ember felemelkedésének arany glóriával felragyogó reménységét. Szent Grál birodalma áll itt szemben Klingsor fekete várával, a tiszta eszmények lovagjai állnak hősi vértben a rontó varázs, a gonoszság tajtékzó rohama elé. Örök ez a küzdelem e földi csillagon s mindazt a szenvedést, bukást, örömet, tisztulást, amit a vihar a lelkekben kavart, Wagner csodálatos muzsikája élővé, kristályosan tiszta melódiává, vígasztaló élménnyé teszi.

A Parsifal lényegét már az első előadáson megérezte a

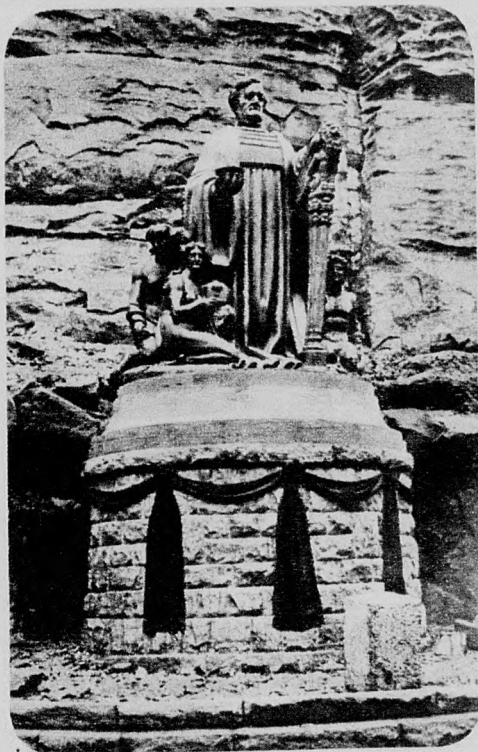
Eredeti lényképfelvétel Wagner Richardról

közönség és olyan fogadtatásban részesítette a művet, amely valóban méltó volt minden idők egyik legzeniálisabb alkotásához. A Parsifal azonban nemcsak az erkölcsi sikert emelte a legmagasabb fokra Wagner művei számára. Az előadás jövedelmei lehetővé tették a bayreuthi munka nagyszerű folytatását is. Az első két előadás bevételeit a mű színrehozatalát elősegítő részvényesek kapták, de az utána következő tizennégy előadás minden fil-

s Bayreuthnak jutott. Nem kis vígasztalás ez annak a zseninek, aki életében sohasem az anyagi sikert tartotta szemé előtt.

Wagner élete utolsó diadalát aratta a Parsifallal. A művészet örök lázában eléggé szervezete utolsót lobbant ennél a sikernél. 1879 óta orvosi tanácsra a telet minden esztendőben Olaszországban töltötte. A halál a lagunák s a wagneri zenétől olyan messze álló melódiák városában, Velencében érte utol. 1883 február 13-án munka közben érte a szélütés, amely véget vetett életének. Egész Európa siratta a Parsifal halhatatlan alkotóját és sírja a bayreuthi Wahnfried-villa kertjében ma is zarándokhelye mindazoknak, akik a vígasztaló wagneri muzsikában hisznek.

György László

A drezdai Wagner-emlékmű

Délibáb

Esti utca

IRTA: MOLNÁR KATA

A rácsos vaskerítésekkel szegett villa-utca sötétjébe gyér, tiszta eső csepergett a fekete későőszi esendből. Egy távoli lámpa halovány fénye reszketéssel esurrant a vízcseppek közé.

Az asszony tűzforró arca remegve simult a férfi tenyerébe. Nevetni próbált, zihálva, feloldódva ki nem hulló könyvekben, dideregve a férfi karjai között, aztán belefúrta fejét a férfi kabátjába, a szíve fölé:

— Nagyon jó így. Ha tudnád, milyen fáradt vagyok... Én nagyon-nagyon régen nem pihentem sehol.

A férfi, aki nyugodtabb volt s akit a mindent feledő pere erősebben talált, kezei közé fogta az asszony arcát. Meleg és világos pillantással nézett rá, az érett férfi tekintetével, aki őszintén tud gyöngéd lenni a szerelemben, mert már szereti a szomjúságot és nem türelmetlen.

— Te nagyon sokáig vártál erre... Te sokat szenvedtél?

Az asszony fölnevezte a férfi arcába.

— Hogy én sokat szenvedtem?...

Mélyet lélezte.

— Nézd... látod, nekem nagyon nehéz az életem. Az uram... ó, Istenem, furesa és rossz ezt most így neked megmondani, férfiről beszélni férfinak, olyan ez, mintha kiszolgáltattam, és éppen neked... Hogyan is — nem is tudom — sokszor oly nehéz lesz mellette minden, aztán sokszor megsajnálom és ilyenkor még kevésbé tudom megmagyarázni magamnak, hogy mi az, ami összetart vele, ami hozzáköt, csak... Valahogy úgy, ahogy a kagyló két héja tapad egymáshoz, rendelésből, muszájból — érted, úgy-e — ...Sokszor könyörögni szeretnék neki, tegyen valamit, hogy szeretni tudjam, hiszen... hiszen itt az van, hogy én megszoktam már, hogy vele élek, hogy hozzá tartozom, nekem elviselhetetlen a gondolat, hogy egy másik... hogy egy más férfinál keressem, amit... nem tudom... amit mellette nem tudok megtalálni, ami...

Elhallgatott; mély lélekezete párát futtatott a levegőbe. S ahogy újból megszólalt, szava ellassúdott; egy pillanatra lehúnyta szemét, hogy úgy látszott, valami víziót figyel belülről.

— Mert én egyszer szerettem is, nagyon szerettem valakit. Úgy, ahogyan csak egyszer lehet. Az volt ez, amelyikből csak egy jut egy életre és — furesa

-- sokszor azt hiszem, hogy még ma is megvan bennem. Azt mondják, az emberben — minden emberben — a csontvázával együtt van egy belül fénylő árnyék, amelyik vele megy, végig, elkíséri, le a sírba és csak legutoljára semmisül meg vele. Az enyém talán ez — ez az egy szerelem, — amelyik nem is múlik el soha. Mert nem múlt el, csak vége lett...

A férfi alig észrevehetően, tűnődve bólintott. Mint aki tudja, hogy mi ez.

— Aztán mentem feleségül az uramhoz, sokkal később, nem is tudom, hogyan — nehéz volt egyedül. Aztán... nincs tovább.

A férfi elgondolkozva csókolta meg az asszony ujjainak hegyét, amelyek vállán nyugodtak.

— Hiszen az asszony magánossága már magában sem olyan, ami önmagáért való. Az asszony magánossága csak gerinctelenné vált keresődés.

Az asszony feje lesiklott a férfi válláról.

— Igen... és ez onnan van, hogy nekünk nincs olyan erőnk, amelyik... hogy a mi erőnk, ez az én mostani erőm, a sehovasem-tartozásnak az ereje, a gyöngeség, ezt akarod mondani? Látod, én tudom ezt. És most, hogy tudom, hogy te is tudod...

Testén egyszerre átfutott valami ideges borzongás. Összekulesolt két kezét a férfi mellének feszítette, úgy mondta fojtott hangon, hirtelen:

— Most borzasztó, hogy tudom.

Az asszonyt, mintha elkapta volna hirtelen ez a sok sötét hidegség. Furesa mozdulattal magasabbra gyűrte prém-gallérját, leszegett álla elveszett a prém-ben és így, alulról nézve a férfiről, nyugtalanítóan új tekintet ült a szemébe.

— Hát látod... ezek az én erőim. Hát ezek az erők hajtottak hozzád.

Elhallgatott. Nézte a férfit, az arcát, a száját, egyre figyelmesebben, egyre mohóbban, a lélekezete most megint föl-zihált, aztán egyszerre előmlött az arcán valami eszeveszetten dacos magát-nem-engedés és fulladtra fakult hangon mondta:

— Ne nézz rám... meg ne csókolj most. Gyere, fázom. Menjünk kicsit.

A férfi szótlanul, az értelmes erő tudott nyugodtságával tette karjára az asszony kezét és lassan megindult vele.

És az as
érezte en
szerre di
hamvad
vakhoz ó
a torkán

— Te...

A férfi

— Hisz

— Tud

szavakka
látod, te,
bennem,
a magan
kellenek
teremtő
nekem...

Egyszer
fival, eg
szántság
ból és az

— Hát

Folyton
szen mi
érkeztem
is. Én e
én akko
máson,
abban a
séget. É

Most e
szültség
mondan

— En

tam. N

ezért...

kényess

piszkoló

csán ju

sem vol

se fürde

gam tis

hoz pre

mást...

önmaga

ezt? H

tam, h

ber tud

En tud

sajnáló

azért, r

azt is t

Igy ser

Elhal

határol

látszott

dani. A

sága va

asszony

lehúzza

nézett

kor hu

várafla

gott e

— Me

— El

már m

Déliab

És az asszony most, hogy megint me-
érezte ennek a karnak az erejét, eg-
szerre dideregni kezdett, szemében k
hamvadt a dac, szája erőtlenné lett a szá-
vakhoz és elkínzott hang keseredett
a torkán:

— Te... te, mondd meg hát igazán.

A férfi hosszan ránézett, komolyan.

— Hiszen látod. Tudod.

— Tudom — kínlódott az asszony
szavakkal — tudom, de... idefigye-
látod, te, a férfi, a magad erőit szeretem
bennem, és én, én az én erőimmal, én
a magam erőit szeretem benned, neke-
kellenek ezek a tévelygő erők, nekem.
teremtő Isten, hogy mondjam meg
nekem...

Egyszerre hevesen szembefordult a
fival, egy hirtelen megtalált halálos
szántás gyötrelme robbant ki hang-
ból és az arca majdnem torz lett:

— Hát nézd... így nem lehet semmit.
Folyton az uramra kell gondolnom, hi-
szen miatta van ez az egész, hogy idáig
érkeztem. De én egyszer már szerettem
is. Én egyszer már szerettem és ahogyan
én akkor szerettem, az túl volt minden
másan, ami szerelem. És én ott, akkor,
abban a szerelemben megtanultam a hü-
séget. És amit az ember tud, az kötelezi.

Most egyszerre megnyitkáltak benne a fe-
szültségek, már tudta, hogyan kell ki-
mondania, amit akar.

— En még soha senkit meg nem csal-
tam. Nem érény volt ez bennem, nem
ezért... nem így mondom! Valami...
kényesség inkább, hogy ha magam be is
piszkolódnék, mást ne... Nézd... fur-
csán jut most eszembe... nekem soha-
sem volt gyermekem, én még gyermeket
se fürdettem soha... megérted? A ma-
gam tisztántartása az én dolgom, de ah-
hoz próbálatlan vagyok, kényes, hogy
mást... hogy másvalakit tartsak tisztán,
önmagamtól... nem tudom... érted te
ezt? Hát látod. Én egyszer megtanul-
tam, hogy mi a hűség. És amit az em-
ber tud, az kötelezi. Hát idehallgass.
Én tudom, hogy embertelenül sajnálom,
sajnálom és érzem az uramat, éppen
azért, mert különb vagy nála. És még
azt is tudom, hogy így... így nem lehet.
Így semmit se lehet... Hát... nem lehet.

Elhallgatott, befejezett hangja lezártta
határolt mindent Elhallgatott és úgy
látszott, nem is akar már semmit mon-
dani. A férfi hangtalanul nézte, szótlan-
sága várt még valamit. Csak amikor az
asszony megállt és szembefordulva vele,
lehúzta lassan egyik kesztyűjét és föl-
nézett rá meleg, fényes tekintettel, ak-
kor hullott ki belőle a kérdés furesán,
váratlanul, önmagát is meglepve nyu-
godt csodálkozásával:

— Most elmész?

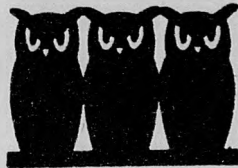
— El — mondta az asszony és most
már mosolygott. Kicsit mereven, sápad-

tan mosolygott, egy nyakassá faradt ei-
határozás izgalma mögül. Odanyújtotta
kesztyűtlen kezét a férfinak és ettől egy-
szerre könnybeborult a szeme.

A férfi keze megmozdult, de az asszony
csöndesen megrázta fejét:

— Nem, ne mondj semmit. Majd ha
már elmentem, mondd meg hangosan
ennek a kerítésoszlopnak, hogy bolond
vagyok. De látod... amit te adhattál
nekem, azt már én elfogadtam így, ezzel,
hogy elmegyek tőled. És én... hidd el,
nem tudom, hogy én még mit tudnék
adni neked. Ne csókolj meg... Vagy
hát csókolj meg. Csókolj meg. Itt a szá-
jamon. Ne úgy... Köszönjük meg vele...

A távoli lámpa halovány, sápadt resz-
ketése belemállott a fekete csöndbe. Az
asszony árnyéka lefoszlott a síkosan esil-
logó rácsról és alakja lassan széttom-
pult, köddé hidegült a ködben. A mere-
ven egy helyben álló férfi kalapját lassú
csöppenésekkel koppantgatta a szemér-
kélő eső.

CHINOSOL

öblítő tabletták a napi szájápo-
láshoz. Kellemes formája a fer-
tőzés elleni védekezésnek nátha-
láznál vagy más meghűléses
betegségnél. Fertőtleníti, nem
illatosított. Kapható gyógyszer-
tárakban, drogériákban.

Barátnő a barátnőnek : „Drágám, remekül nyaralok. Egész nap kinn vagyok a strandon, süt a nap, a fiúk körülrajonganak.”

*

A férj : „Kedves feleségem. Egyedül vagyok ebben a hatalmas városban, egész nap üzleti ügyben tárgyalok és rémesen unatkozom.”

MINDENNAPI Lazugságok

Hölgyeim és uraim, valljuk be, hogy nincs olyan ember köztünk, aki életében még ne lódtott volna. Ezek a kis hazugságok úgy virágznak körülöttünk, mint a rétek üde margarétái, pipacsai, szarkalábjai. Egy esokorra valót össze is gyűjtöttünk a levélrás közben elkövetett lódtások közül és egy ügyes fotóriporter segítségével mellékellen nyújtjuk át a tisztelt olvasónak. Tessék belőle a kedvenc virágot, illetve lódtást kiválasztani.

A jogász : „Kedves mama, éjjel-nappal tanulok és teljesen elfogyott a pénzem. Küldj pénzt sürgősen . . .”

Páciens
ves do
gyógygys
betartot
tát.”

Völ
irodáh
kadok
lanat

Bar
egy g
együtt
rajon
még

Páciens az orvoshoz: „Kedves doktor úr, itt vagyok a gyógyszállóban és szigorúan betartom az ön által előírt diétát.”

Uteai baleset: „Sajnálom az összeütközést kedves kisasszony, de még mindig jobb így, mintha autómmal ütöm el önt.”

Vőlegény: „Szerelmem, az irodában valósággal összeroskadok a munkától. Minden pillanatban csak rád gondolok.”

*

Barát a barátjának: „Öregem, egy gyönyörű szőke nővel ültem együtt minap egy padon. A nő rajong értem. Ilyen szépséget még nem pipáltál életedben.”

FIATAL ANGYALOK

Írta: ORSZÁGH IMRE

Az öreg Tassy lassan-keservesen már bele-nyugodott, hogy lányának nem jön meg soha az esze. Számára végeredményben mindegy volt, hogy egyetlen bolond gyermeke mire szórja ki letemes zsebpénzét. De néha azért mégis dühbe gurult, főleg olyankor, amikor „munka” közben lepte meg önagyságát. Hát, most is ez történt. Ebéd után nem tudott elaludni. Egy ideig nyugtalanul forgolódott a kerevelen, bántotta jülét lányának vidám jütyörészése. Valamikor nem merték a nők jütyülni. Végül is dühösen felugrott és elkiáltotta magát.

— Mária.

A jütyü egy másodpercre elhallgatott az emeleti műteremben. De csak egy másodpercre. Aztán ismét zengen, áradni kezdett. Az öreg nyaka beleveresedett a méregbe. Fogta magát és nekilendült a falépcsőnek. Fenn, szinte rászakította az ajtót lányára.

— Nem hallottad, hogy kiabáltam.

— Máriát kiabáltál, — felelte nyugodtan és fölényesen a szökehajú szép lány a festő-állványa mögül, holott tudod, hogy nem szeretem ezt a nevet. Kiabált Maryt, Mariannet és azonnal rendes kislányod leszek.

Adj egy pofont neki, biztatta magát Tassy. Egy csaftanós jókora pofont. De ezzel a pofonnal már elkéselt. Tíz évvel ezelőtt kellett volna kézbe venni a nevelést, amikor meghallta jelesége. Az egyetlen, aki bír valahogyan ezzel az elkényeztetett szeszélyes kis ördöggel. Oh, bárcsak fia született volna. Közelebb lépett a készülő festményhez és itt végre kiadta a mérgét.

— Nem mondanád meg mit ábrázol ez a szörnyűség?

— Kár gúnyolódnod, — felelte éles hangon a „művész”, ha mindenáron tudni akarod, hogy mit ábrázol, hát megmondhatom.

Hátralépett a vászontól és gúnyos mosollyal így szólt:

— Ez a festmény egy kollektív önarckép. Benne és rajta vagyok én, de rajta vagy te is, általában rajta van ez az egész gyönyörű világ, amelyet ti az okos öregek olyan szépen elrontottatok, összezavartatok.

Mit lehetett erre felelni? Semmit. Az öreg legyintett egyet és szó nélkül megfordult, indult kifelé a szobából.

Nagyon el volt keseredve. Legalább néhány érthető dolgot mázsolhatna, valami őszi naplementét, szomorúfüzekkel és hattyúkkal, amit ki lehetne akasztani az irodába és ha jön egy ügyfél, meg lehetne kérdezni tőle — Mit szól hozzá, ezt az én lányom festette, aki az akadémia

jár. De így lagadnia kell, hogy lánya van, lagadni, nehogy megkérdezzék, mit csinál, mivel foglalkozik? Szörnyű. Huszonnégy éves már és nem lehet bemutatni neki egy józan fiatalembert.

Pedig csak ebben reménykedett. A szerelemben. Hogy majd jön egy fiú, aki megmutatja, hogy a nőnek nem a mázolás az életecélja. Férjhez kell mennie, sőhajtotta napjában többször. És tavasszal, amikor Berény, az ingatlanügynök egy kastélyt ajánlott olesón megvételre, egy romantikus kis kastélyt a gömőri hegyek között, kapva-kapott az úzleten.

— Kérem — mondotta az ügynöknek, — a régi tulajdonos még az őszig bennlakhat. Mit mond, hogy doktorátusa van, de nem tud érvényesülni? Hát bizony nehéz időket élünk. Ma még egy bárónak is protekció kell. No, mondja meg nekik, hogy őszig maradjanak úgy, mintha a sajátjukban laktának.

Hátradőlt a széken és megvakarta a jülét. Vígán, mint akinek jó gondolata támadt.

— A lányom mindenestre lemegy. Ott fogja tölteni a nyarat. Majd festeget vagy ha kedve van, hát — elmáskál azzal a fiatal-emberrel.

Egy ilyen tönkrement dzsentrifjú, akinek doktorátusa is van, okvetlenül halással lesz romantikus, jellengős leányára.

Hogy ott lenn, a romantikus erdei kastélyban mi történt, arról az öregúr nem sokat tudhatott. Mária-Marianne írt ugyan egy-két levelet, de ezekben a régi tulajdonos fia a következőként szerepelt.

„Van itt egy szörnyű, zöld ifjú, aki folyton mosolyog és lovagolni hív. Vézna és holdvilágszerűen sápadt, mint a mellbeleg középkori trubadúrok. Többször kijelentette, hogy fensőbbrendű lénynek tart engem és igyekszik képeim lényegébe beleélni magát. Mivel szellemi képességeit igen kevésre becsülöm, azt hiszem, ez nem nagyon fog neki sikerülni.”

— Indulásnak ez is elég — gondolta bol-dogan az öreg. — Ha a fiú nem ugrott meg az első kép után, akkor bátor embernek látszik. A későbbi levelek még jobban megörvendeztették:

„Alapjában véve nem szeretem a férjfiakat” — írta Mária, — „erőszakosak vagytok és azt hiszitek, nektek áll a világ. De lassan rájövök arra, hogy mégis jó egy erős férfi mellett mázskálni. Sokat dolgozom és azt hiszem, letérek a szürrealizmus mesgyéiről. (A szürrealizmus az, amit te kulimásznak síb. nevezel.) Csókol kislányod... Mária.”

Mária és nem Marianne. Először írta így alá a levelet, amióta elment. Aztán két hélig nem jött levél, csak két hét után egy sürgöny. A sürgönyben pedig ez a két szó.

„Boldog vagyok.”

Boldog! Ki ne értene, hogy ez mit jelent,

**Csodás hatású arcszépítő
és finomító a Földes
Margit-crème**

ha nem egy szerető atya. Tassy kitétte íróasztalára a láviratot és elolvasta hűszszor egymásután. Még másnap reggel is előszedte zsebéből és remegő ujjai között sokáig forgatta az összegyűrt papírlapot. A kisasszonya hangosan kopogott az iroda ajtaján, de a jüle is csak ezzel a két szóval volt elfoglalva.

— Tassy úr, kérem.

— No, no... mit akar? — nézett rá riadtan.

— Megjött Máriácska.

Fel se ugorhatott a karosszékből, máris beröppent hozzá a lánya. Beröppent, beszáguldott és nyakába esett apjának.

— Ugy-e, nagy meglepetés vagyok számadra? Ezt is akartam. De hátra van még más is. Azonnal haza kell jönnöd velem.

Az öreg nem tudott szóhoz jutni. A boldogságtól. Mária haja hullámokra volt ondulva. Az arcán kis púder, a száján csöppnyi finom lakkrouge. Azelőtt lenézte a nőket, akik szépítették magukat, ostoba kis libáknak nevezte őket s most... most tehát megtörtént a nagy változás.

— Igen, megtörtént — mondotta Mária, apjához bujva az aulóban. — Megtörtént a változás, úgy, ahogy te kívántad.

— Hol van a fiatalember, akarta kérdezni Tassy, — hol van a nagyszerű fickó. Ugy keblére öleli, hogy megropognak az összes csontjai. De Mária nem hagyott kérdezni semmit. Folyt, áradt belőle a szó.

— Most látom csak, hogy milyen butaságokat csináltam. Igazad volt, nem festmények, agyalágyult, értelmetlen mázolómanók voltak a képeim. De lenn, ez a nyár teljesen átformált. — Elpirult és szemérmesen sütötte le szemét. — Nő lett belőlem a forradalmár helyett. Majd mingyárt meglátod új képeimet.

Az auló megállt villájuk előtt. Mária valósággal futott jelfelé a lépcsőkön, alig tudta követni őt. A fiút csak az utolsó pillanatban jelenti be, gondolta az öreg mámorosan, csak a legutolsó pillanatban...

— Ez a kép, apuska, bizonyítani fogja neked, hogy az egész világ átalakult bennem. Hívóje lettem az erőnek, a szépségnek, a csodálatos nagy természetnek. Lenn a kastély mellett az erdőben favágók dolgoztak. Szép szál kemény legények, erősek és tiszták, mint az angyalok. A kép címe is ez: „Fiatal angyalok.” Ime:

Lerántotta a zöld selyemleplet. Az öregúr megaláztatottan lépett hátrább. Ez igen. Ez igazi szép festmény volt. A sudár, fehér pikkelyű nyárfaerdőben három favágó áll egymás mellett. Derékig meztelen, izmos, bronzbarna testük, az arcuk vidám, de kemény és érc öklükben, mint valami nehéz fejsze, szorul az ezüstcsillogású fejsze nyele. Mintha élnének mind a hárman.

— Ugy-e, csodálatosan szépek, — kérdezte Mária. — Különösen jól sikerült az a köztársaság.

A hangja suttogósra vált.

— Nézd, milyen hullámosbarna a haja. Hogy villog, amint rá esik a zöld lombokon besurranó napfény. Igazi férfi, erős és tiszta, mint egy élő fiatal angyal.

Déliab

FIATALABBNAK AKAR LÁTSZANI?

Fontos
felfedezés
**BŐRÁPOLÁS
CÉLJAIÁRA**

**50 ÉVES
ASSZONY
SOKKAL
IFJABBNAK
LÁTSZIK**

**Kísérle-
tezzék!**

A bőrsejtek újabban gyártott értékes kivonata olyan elemeket tartalmaz, mint a fiatal és egészséges leányok bőre. Egy, az egész világ szakköreiben ismert orvostanár vonta ki ezt az anyagot fiatal állatok bőréből. E kivonat Biocel néven a rózsaszínű bőrtápláló Tokalon krémbe kerül forgalomba. Használja minden este lefekvés előtt. Álma idején felszívódnak bőrébe e krém értékes elemei. Reggel megállapíthatja, vajjon tisztább, üdőbb, bársonyosabb-e a bőre. Nappal használjon fehér, nem zsíros Tokalon krémet. Ezzel az egyszerű kezeléssel gyakran évekkal fiatalabb látszatot kelthet és így majd gyönyörű archórét sok fiatal leány irigyelheti. Visszakapja pénzét, ha az utasításszerű használat nem hozná meg a joggal várható eredményt.

Összetalálkozott a szemük. Az öreg zavartan nézte a legférfiasabb fiatal angyalt. Aztán a lányát. És ismét az angyalt. Végül együtt mindkettőjüket.

— Te — ijedt volt és rekedt a hangja. — Ki ez?

Mária nem felelt rögtön. Csak viharosan elsírta magát és apja mellére omlott.

— Tóth Józsi a neve, apuka. És én meghalok, ha nem mehetek hozzá feleségül.

A Délibáb-humora

Ez már túlzás

Koldus kopogtat a villa aytáján. A tulajdonosnőtől egy kis enniválót kér. Az asszony kivezeti az udvarra, ahol egy óriási szőnyeg hever.

— Ha kiporolja ezt a szőnyeget, kap enni.

A koldus félénken fordul az asszonyhoz.

— Nem lehetne egy kisebb szőnyeget kapni, nagyságos asszony? Ennyire azért nem vagyok éhes.

Még nem biztos

— Ha jól emlékszem, kedves feleséged ónagysága szőke.

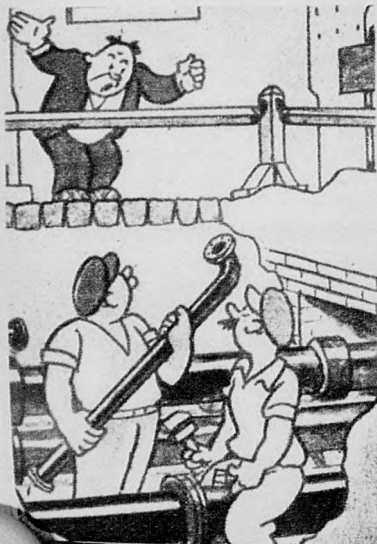
— Lehet. Biztosan nem merném állítani, ugyanis jelenleg a — fodrásznál van.

Mai lányok

— Rettenetesen vagytok ti mai lányok. Csak lánc, szórakozás az életek. Fogadni mernék, még azt sem tudjátok, hogy a tít mire kell használni.

— Dehogynem tudjuk. Grammofonba.

VALAMI BAJ VAN!

Nagyszerű munkaerő

— Igazgató úr, új hivatalnoknőnk remekül bevált. Egy óra alatt több mint száz levelet szortírozott szét.

— Lehet. Ugy tudom, a hölgy a postában házassági ajánlatot tartalmazó levelet vár.

SZÜKSÉG VOLT ERRE?

— A jövőben majd meggondolod, hogy vásárolj-e repülőhalakat!

(Marc Aurelio)

Előrelátás

— A Balaton mellé mentek nyaralni és gyászruhát viszel magaddal? Minek?

— Nézd, én mindenre gondolok. Az uram rettenetesen rossz úszó...

Amerikai história

A sötét chicagói utcán egy rabló megállít egy embert és kirabolja. Aztán megszámlálja az elbéli pénzt és visszaad belőle száz dollárt.

— Tessék ez a százas. Vacsak száz dollár miatt nem akarok magasabb jövedelemadó alá esni.

— Hé, emberek. Valamit rosszul esinálhattak, mert a vízvezetékéből gáz jön, a gáz-éséből viszont víz ömlik (Sept Jours)

A Szerkesztőség üzeni

De nem kért köziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem örzünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak e rovatban válaszolunk, levélben még válaszbélyeg beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk

Viola J. Sajnos, versei nem közölhetők. — Szentiványi Kálmán. Szánjon egy-két esztendő az olvasásra. Művelje magát és olvasson sokat. Ez egyelőre a tanácsunk. — Mészáros Terézia. Tolnay Klári címe: Délibáb-utca 20., Bpest. — Magának köszönhetem. Az Asszonyok postájának szóló leveleket lapunk szerkesztőségének címezzé. — Utazó. Címük: Sztár kiadóhivatal, Budapest, V., Vadász-utca 11. — Napsugár. Irjon a Mai Nap szerkesztőségébe neki. V., Vilmos császár-út 34. — Búzakalász. Versei még nem elég érettek a közlésre. — Tosca. Olaszország, Milánó, Scala. — Magyar film. A könyv kiadóhivatalunkban újra kapható. Az új óriásfilm kerül többre. — Árva János. Grafológus címét elyből nem közölhetjük. — Diák. Bármelyik budapesti felsőoktatási iskolához fordulhat a tanfolyam ügyében. — Lakos L. Báró rang valószínűleg megilleti. Forduljon az Országos Levéltárhoz, Budapest, Vár. — Gyarmati József. Költőnek lenni sokkal nehezebb hivatás, mint gondolni. Egyelőre inkább olvasson sokat, írás helyett. — Szittya. VIII., Sándor-utca. 7. Rádió. — G. T., Szombathely. Biztosan megkapta levelét. Meg kell várnia a választ. — B. K. A filmszínházak névmagyarosítása még folyik. — B. M., Pécel. Nincs igaza, mert természetes, hogy csak egy címet tudunk egyszerre közölni. A szerkesztőséghez nap, mint nap olyan rengeteg levél érkezik s valamennyire csak úgy válaszolhatunk, ha a válaszokat szűkre szabjuk. — Anita. Villanygéppel ma már tökéletes a szortelenítés. Semmi káros utóhatása nincs. — Békés, G. Madách összes művei a tavasszal jelentek meg két kötetbe gyűjtve. — Viktória. Muráti Lili ha-zaérkezett külföldi útjáról. — Erdéklődő. A képet vigye el megvizsgáltatni a Szépművészeti Múzeumba. Csak ott kaphat részletes és szakszerű felvilágosítást.

Felelős szerkesztő: Bibó Lajos

Szerkesztő: Dálóky János

Felelős kiadó: Palzs Géza